

આત્મધર્મ

માસિક : વર્ષ-૨ * અંક-૫ * જાન્યુઆરી, ૨૦૦૮

રોગના કાળે રોગ થયા વિના રહેશે જ નહિ. ઈન્ડ્ર ઉપરથી ઉતરે
તોપણ રોગ થયા વિના રહેશે નહિ લે! અને રાગને કાળે રાગ પણ થયા વિના
રહેશે નહિ લે! હવે તારે નજર ક્યાં કરવી છે? સ્વભાવ ઉપર નજર નાખવી એ
જ સંતોષ અને શાંતિનો ઉપાય છે.

—પુરુષાર્થ પ્રેરણામૂર્તિ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી

મારીને હું ક્યાં જઈશા? પશુ થઈશા!

✿ રાત્રે (ચર્ચામાં) કહેલ કે પૈસાવાળા બહુ તો પશુમાં જવાના....એનો અર્થ કે જેને ધરમ નથી, જેને સત્ત્સમાગમમાં, શાસ્ત્રના શ્રવણ-મનનમાં ૨-૪ કલાક ગાળવા જોઈએ એ ગાળતો નથી, એથી એને પુષ્યે નથી; ધરમ તો એકકોર રહ્યો! જે ભગવાન આત્મા અનંતગુણનો પિંડ પ્રભુ છે એની સમ્યજદર્શનની પ્રતીતિરૂપ ધરમ નથી તેને ૨૪ કલાક પૈસામાં આ....આ....આ....હોળી સળગ્યા જ કરે છે. પૈસાની હોળીમાં આખો હિ' એકલું પાપ..પાપ....હો! ધરમ તો નથી ને એકલું પાપ! એને પુષ્ય નથી! માટે હુંમેશા ૨-૪ કલાક શાસ્ત્ર-શ્રવણ-વાંચન, દેવ-દર્શન, સાભળવું-સત્ત્સમાગમ કરવો—એવું તો જેને ૨૪ કલાકમાં નથી એને તો એકલું પાપ છે, અને તે મધ્યમ પાપ છે એટલે તિર્યચમાં જવાના! આહાહા! અત્યારે રળી લઈએ, પછી ધરમ કરીશું—એમ માને પણ અત્યારે એટલે શું? પાપ અત્યારે કરી લઈએ, પછી પુષ્ય-ધરમ કરીશું! ઈષ્ટોપદેશમાં તો ત્યાં લગી કહ્યું છે કે કોઈ માણસ શરીરે કાદવ ચોપડીને પછી ફૂવો ખોઢીને પાણીથી સ્નાન કરીશું એમ કહે, એમ પહેલાં પૈસા રળી લઈએ ને પછી દાન કરીશું! દાન કરવા માટે પહેલાં પાપ કરે છે ને પુષ્યની પછી વાત છે! પહેલાં શરીરને મેલ લગાડીયે પછી ફૂવો ખોઢીને પાણી કાઢીને સ્નાન કરીશું! આહાહા! ક્યારે ફૂવો ખોટે ને ક્યારે પાણી નીકળો—એનું કાંઈ ઠેકાણું! શુથાય! વિચાર કર્યો છે કે હવે પછીનો અનંતકાળ ક્યાં ગાળવો છે? અરેરે! એથી તો આચાર્યદેવ કહ્યું છે કે પુષ્યથી વૈભવ મળે, વૈભવમાંથી મદ્દ મળે—મદ્દ થાય, મદ્દથી મતિ ભષ્ટ થાય, મતિ ભષ્ટથી ઢોરમાં જાય-તિર્યચમાં જાય. કારણ કે આર્ય માણસને દારુ-માંસ તો હોય નહીં. આહાહાહા!

✿ અરેરે! આ દેહ છૂટી જશે ભાઈ! ઉતારા ક્યાં કરીશ? અંદર તારી જ્ઞાયકચીજની દસ્તિ ન કરી ને રાગના પ્રેમમાં રોકાઈ ગયો તો ચોરાશીના અવતારમાં રખડીશ; કેમ કે આત્મા તો અનંત કાળ રહેવાવાળો છે. આ દેહ તો છૂટશે ને? પછી ક્યાં રહીશ? જેને રાગનો રસ છે તે તો મિથ્યાત્વમાં—પરિભ્રમણમાં રહેશે અને જેને આત્માનો રસ છે તે સાદ્ધ-અનંતકાળ આત્મામાં—સુખમાં રહેશે.

—કલણાસાગર પુષ્ય ગુરુદેવશ્રી

વર્ષ-૨
અંક-૫

સંવત

૨૦૬૪

January
A.D. 2008

આત્મધર્મ

શાશ્વત સુખનો માર્ગ દર્શાવતું માસિક પત્ર

ધેરાગ્ય-વર્ધક પુરુષાર્થપ્રેરક ગુરુજીવાણી

✿ એક વિચાર આવ્યો કે તીર્થકર જેવાને માતાના પેટમાં આવવું પડે, સવા નવ માસ પેટમાં સંકોચાઈને રહેવું પડે, જન્મ લેવો પડે! આહાહા! ઈન્દ્રો જેની સેવા કરવા આવે એવા તીર્થકરોની પણ આ સ્થિતિ! અરેરે સંસાર! આ શું છે?...વેરાગ્ય....વેરાગ્ય....સર્વોત્કૃષ્ટ પુરુષના ધણી એવા તીર્થકરને પણ માતાના પેટમાં રહેવું પડે! આહાહા! સંસારની છેલ્લી સ્થિતિની વાત છે. અરેરે પ્રભુ! આ સંસાર! સંસારની આવી સ્થિતિ વિચારતાં આંખમાંથી આંસુ હાલ્યા જાય! જન્મ લેવા જેવો નથી. તીર્થકરગોત્ર કર્મને પણ જેરનું જાડ કર્યું છે; અને જે ભાવે તીર્થકરગોત્ર બંધાય એ ભાવ પણ જેર છે, વિષકુંભ છે. તીર્થકરના અવતારને જેરનું ફળ કહે એ તો તીર્થકર કહી શકે. જેરના ફળમાંથી જેર જરે ને અમૃતના ફળમાંથી અમૃત જરે. આહાહા! તીર્થકરની તો જાત જુદી છે છતાં તીર્થકર જેવાની પણ આ સ્થિતિ છે! આહાહા! જન્મ લેવા જેવો નથી. ૧.

✿ પોતાની પાઇળ વિકરાળ વાઘ ઝપટું મારતો દોડતો આવતો હોય તો પોતે કેવી દોટ મૂકે! એ વિસામો ખાવા ઉભો રહેતો હશે? એમ આ કાળ ઝપટું મારતો ચાલ્યો આવે છે અને અંદર કામ કરવાના ઘણા છે એમ અને લાગવું જોઈએ. ૨.

✿ ખરેટાણે સમાધાન રાખવા જેવું છે, કયે ક્ષણે દેહ છૂટશે!--એનો ભરોસો કરવા જેવો નથી. દેહ ક્ષણભંગુર છે, નાશવાન છે. ચામડાંથી વીટેલો હાડકાનો માળો ક્ષણમાં રાખ થઈને ઉડી જશે. અરે! આખું ઘર એકસાથે નાશ થઈ જાય છે તેવા દાખલા

સાંભળ્યા છે. એ ક્યાં અવિનાશી ચીજ છે! સહજાત્મસ્વરૂપ આત્મા એ જ અવિનાશી છે, જગત આખું અનાદિથી અશરણરૂપ છે, ભગવાન આત્મા એ જ શરણરૂપ છે. ૩.

✿ (દિનપ્રતિદિન બનતાં દેહવિલયના ક્ષણાભંગુર પ્રસંગો સાંભળીને વૈરાગ્યભર્યા શબ્દોમાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કહે છે કે) હે ભાઈ! આં દેહ તો ક્ષણમાં છૂટી જશે. દેહનો સંયોગ તો વિયોગજનિત જ છે. જે સમયે આયુષ્યની સ્થિતિ પૂર્ણ થવાની છે તે સમયે તારા કોટિ ઉપાયો પણ તને બચાવવા સમર્થ નથી. તું લાખ રૂપિયા ખર્ચ કે કરોડ ખર્ચ, ગમે તો વિલાયતનો ડોક્ટર લાવ, પણ આ બધું છોડીને તારે જવું પડશે. દેહવિલયની આવી નિયત સ્થિતિને જાણીને, તે સ્થિતિ આવી પડે તે પહેલાં જ તું ચેતી જ. તારા આત્માને ૮૪ના ફેરામાંથી બચાવી લે. આંખ મીંચાયા પહેલાં જાગૃત થા. આંખ મીંચાયા પછી ક્યાં જઈશ તેની તને ખબર છે? ત્યાં કોણ તારો ભાવ પૂછનાર હશે? —તો અહીં, લોકો આમ કહેશે ને સમાજ તેમ કહેશે—એવી મોહની ભમજાળમાં ગુંચવાઈને તારા આત્માને શા માટે ગુંગળાવી રહ્યો છે? ૪.

✿ ત્રિકાળી વસ્તુસ્વભાવની સન્મુખ થઈને જે નિર્વિકલ્પ શાંતિની દશા પ્રગટી તે ઉપચારથી આત્માનું સ્વરૂપ છે. પ્રભુ! એકવાર સાંભળ તો ખરો! આ મનુષ્યપણું મળ્યું છે તો મનુષ્યપણામાં શું કરવું? —કે ચિદાનંદપ્રભુના ધ્યાનથી જે વીતરાગી સમાધિ પ્રગટી તે સાધકદશા પણ ઉપચારથી આત્માનું સ્વરૂપ કહેવાય છે એવો જે પરમોત્કૃષ્ટ પરમાત્મા તે હું છું એમ નિર્ણય કરવો અરે! આ તો ભાગ્યશાળીને કાને પડે તેવી દુર્લભ વાત છે. જિંદગી ચાલી જાય છે, દેહની સ્થિતિ પૂરી થવાનો કાળ નિશ્ચિત છે, કરવાનું આ છે, દેહમાં સુખ નથી, અનુકૂળ સંયોગોમાં સુખ નથી, દ્વા-દ્વા-ત્રત-ભક્તિમાં કે વ્યવહારરત્નત્રયમાં સુખ નથી; આનંદનો નાથ નિજ પરમાત્મતાય તેની દષ્ટિ કરવી, તેનો મહિમા લાવીને સ્વીકાર કરવો તે કરવાનું છે. જ્ઞાનમાં—લક્ષમાં તો લે કે વસ્તુ આવી છે, પછી પ્રયોગ કર. ૫.

✿ ભાઈ! આ મનુષ્યભવ અમૂલ્ય છે. તેનો એક સમય પણ ક્રૌસ્તુભમણિ કરતાં પણ મહા મૂલ્યવાન છે. પોતાનું હિત કરવા આ અવતાર છે. આ ભવ, ભવનો અભાવ કરવા માટે છે. શરીરમાં રોગ આવે, ઈન્દ્રિયો હીણી પડી જાય, માંડ માંડ અક્ષરો દેખાય, બહુ ધ્યાન રાખે તો કાને માંડ સંભળાય—એ પહેલાં તું તારા આત્માનું કામ કરી લે ને પ્રભુ! ભાવપ્રાભૂતમાં કહ્યું છે કે—

रे! आकमे न जरा, गदाजिन दहे न तनकुटि ज्यां लगी,
बण ईन्द्रियोनुं नव घटे, करी ले तुं निझलित त्यां लगी.

ज्यां सुधी घडपण घेरी न वणे, रोगइपी अजिन कायाइपी झूंपडीने बाणे नहि, ईन्द्रियो
नभणी पडे नहि, ते पहेलां प्रभु! तुं तारुं हित करी ले. गमे तेवा विकट प्रसंगमां तुं तारुं काम
करी ले. वायदा करीश तो पछी नहि थाय. माटे गमे तेम करीने तारा ज्ञान-ध्याननो समय काढी
ले. समजाणुं कांઈ? बहारना संयोगमां मोटा फेरफार थई जाय—यारे बाजुओ आकृतथी—
हुःख्थी घेराई गयो होय; अरे प्रभु! तुं क्यां अटकी गयो? एवा समयमां पण तुं तारा ज्ञान-
ध्याननो समय काढी लेजे. आवो मनुष्यभव फरी फरी नहि मणे. ६.

✿ प्रत्येक पदार्थनी थवावाणी किया पोतानी काणलब्धिथी थई छे, निमित्तथी थई
नथी. प्रत्येक परिणाम पोतानी उत्पत्तिना जन्मक्षणाथी उत्पन्न थया छे, निमित्तथी थया
नथी. अक्षर लभाय छे ते कलमथी लभी शकाता नथी. अक्षरना परमाणुनी कियानो कर्ता
अक्षरना परमाणु छे. सारी कलमथी सारा अक्षर थाय के लभनारनी आवडतथी सारा
मरोडदार अक्षर थाय तेम नथी. अज्ञानी जगतने आवी वात पागल जेवी लागशे. पण
बापु! तारे जगतथी-संसारथी छूटवुं छे ने?—तो वस्तुस्थितिनी मर्यादानो स्वीकार कर्या
विना भीजो कोई उपाय नथी. दुनिया भले पागल माने, ‘लोक मूडे पोक,’ तारे दुनियानुं
शुं काम छे? दुनिया दुनियानुं जाणे तुं तारा आत्मानुं हित थाय तेम करी ले ने! आ
तो आत्महित करी लेवानी मोसम पाकी छे. आवा टाणां चूक्ये फरी हाथ नहीं आवे.
भाई! बहारनुं बधुं तो एक-बे चार नहीं पण अनंत-अनंतवार करी चूक्यो छो, तेमां
शुं नवुं छे?—ने कोई शुं मानशे के शुं कहेशे ऐनुं तारे शुं काम छे? भीजाने राज
राखवामां के राज करवामां तारो आत्मा दाजी रह्यो छे. पण ऐनी तें कटी दरकार क्यां
करी छे?—हवे तो जाग! भेदज्ञाननो मार्ग आचार्यदेवे तारी सामे खूल्लो कर्यो छे. अरे!
तें भोगवेलां हुःखोनुं पूरुं वर्णन भगवाननी वाणीथी पण थई शक्तुं नथी अटला तो
तें हुःख भोगव्या छे, हवे एकवार तो तारा आत्मानी सामे जो! हवे तो परथी खस,
स्वमां वश—आटलुं बस. ७.

✿ बिहारमां एक लग्न मंडपमां वर-वधु लग्न-विधिमां मंत्र जपता हता ने
एकदम वरने हार्टफैर्ल थतां देह छूटी गयो. आहाहा! ए कुटुंब भेगुं थयुं हशे ने
लग्ननो केटलो हरभ...हरभ...यालतो हशे! ने क्षणमां वरनो देह छूटतां हाहाकार थई
गयो! आहाहा! क्षणभंगुर देहनो शो भरोंसो?

શ્રોતા :—હજારો વરરાજાના લગ્ન થાય છે તેમાં આવો પ્રસંગ તો કોઈકને જ બને ને?

પૂજ્ય ગુરુદેવ :—અરે! આવા મરણપ્રસંગ અનંતવાર કર્યા છે. આવું મરણ બીજાને થયું છે તેમ ન સમજવું પણ આવા કુમરણો અનંતકાળમાં અનંતવાર પોતાને પણ થઈ ગયા છે એમ જાણીને કણાભંગુર દેહનું શરણ છોડી પોતાનું શરણ લઈ મરણ આવ્યા પહેલાં પોતાનું હિત કરી લે. ભાઈ! આવા ટાણા ફરી ક્યારે મળશે? માટે તું તારું હિત કરી લે. ૮.

✿ નિગોદના જીવને એક શ્વાસમાં ૧૮ ભવ થાય. એક અંતમુહૂર્ત અંદર એટલે અડતાલીશ મિનિટ અંદર ૬૬૭૭૬ ભવ નિગોદના જીવ કરે છે—એમ ભગવાન સર્વજ્ઞે જોયું છે. આહાહા! એક અંતમુહૂર્ત અંદર ૬૬૭૭૬ ભવ કરે એ દુઃખ કેટલું? એ સાંભળતાં એને અંદરથી ઘા લાગવો જોઈએ. એવા દુઃખો તો અનંતકાળ ભોગવ્યા. અરે! નરકના દુઃખો પણ એટલા છે કે કરોડો જીબો વડે કરોડો વર્ષે પણ કહી શકાય નહિ એટલા દુઃખો તે અનંતવાર ભોગવ્યા છે. ભાઈ! હવે મનુષ્યપણું મળ્યું છે તો એ દુઃખોથી છૂટવા, એવા દુઃખોથી રહિત એટલે કે તેના કારણભૂત શુભાશુભ ભાવથી રહિત, પરમાનંદસ્વરૂપ આત્મા છે તેની ઓળખાણ ને દસ્તિ કર તો ભવના દુઃખોથી છૂટકારો થાય. ૯.

✿ અરે! આવી સત્યની વાત હતી જ ક્યાં? જેને આ સત્ય વાત સાંભળવા મળી છે તે ભાગ્યશાળી છે. સાંભળતાં સાંભળતાં સત્યના સંસ્કાર નાખે છે તેને સંસ્કાર નાખતાં અંદરથી માર્ગ થઈ જશે. દરરોજ ચાર પાંચ કલાક આનું આ સાંભળવું-વાંચવું હોય તેને શુભભાવ એવા થાય કે મરીને સ્વર્ગમાં જાય, કોઈ જુગલિયા થાય, કોઈ મહાવિદેહમાં જાય. બાકી જેને સત્યનું સાંભળવાનું પણ નથી એવા ઘણા જીવો તો મરીને ઢોરમાં જવાના. અરે! આવા મનુષ્યના માંડ મોંધા અવતાર મળે અને પોતાનું હિત નહિ કરે તો ક્યારે કરશે? ખરેખર તો સત્યનું ચાર પાંચ કલાક દરરોજ વાંચન-શ્રવણ આદિ હોવું જોઈએ. ભલેને વેપાર ધંધા કરતા હોય પણ આટલો તો વખત પોતાના માટે કાઢવો જોઈએ. અહીંના સાંભળનારા ઘણા તો રૂચિથી આ સંસ્કાર ઊંડા નાખે છે. આવા સત્યના સંસ્કાર લાગી જાય અને ઊંડાણમાં એ સંસ્કાર પડી જાય એને ભવ જાજા હોય નહિ. ધારણા શાન થવું તે જુદી ચીજ છે અને અંદરમાં અવ્યક્ત રૂચિ થવી તે જુદી વાત છે. ભેદજાનના સંસ્કાર ઊંડાણથી નાખવા જોઈએ. એને આ વાતનો ઊંડાણથી મહિમા આવવો જોઈએ કે અહો! આ વાત કોઈ અપૂર્વ છે. એમ પોતાથી અંદરમા મહિમા આવવો જોઈએ. સાચી રૂચિવાળો આગળ વધતો જાય છે. ૧૦.

✽ કોઈને ફાંસીનો ઓર્ડર થયો હોય અને ફાંસી આપવાની રૂમમાં લઈ જાય અને પછી કેવો ધ્રુજવા માંડે! તેમ સંસારના દુઃખથી જેને ત્રાસ ત્રાસ થઈ ગયો હોય એને માટે આ વાત છે. ૧૧.

✽ આહાહા! ક્ષણમાં અનેક પ્રકારના વિચિત્ર રોગો થઈ જાય એવું શરીર છે, ક્યાં શરીર ને ક્યાં આત્મા! એને શેઢે કે સીમાડે મેળ નથી. આહાહા! આવો દુર્લભ મનુષ્યદેહ મળ્યો છે ને આવો વીતરાગનો માર્ગ મહાત્માજ્યે મળ્યો છે તેણે મનનો ઘણો ઘણો બોજો ઘટાડીને આત્માને ઓળખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. પાંચ ઈન્દ્રિયના વલણવાળો બોજો ઘટાડીને આત્માને ઓળખવાના વિચારમાં રોકાવું જોઈએ. અંદર અનંત આનંદ આદિ સ્વભાવો ભર્યા છે, એવા સ્વભાવનો મહિમા આવે એને અંદર પુરુષાર્થ ઉપડ્યા વિના રહે જ નહિ. ૧૨.

✽ અહા! અત્યાર સુધીમાં જે સિદ્ધો થયા એથી અનંતગુણા જીવો નિગોદના એક એક શરીરમાં છે. એ જીવોમાંથી કેટલાંક તો સદાય એમાં જ રહેવાના છે. નિગોદમાંથી સંજીવની-પંચેન્દ્રિય મનુષ્યપર્યાય મળવી અનંત અનંત દુર્લભ છે. તેમાં સાચા દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુનો યોગ મળવો મહા દુર્લભ છે. એટલે સુધી આવીને હવે એણે કરવા જેવું આ એક જ છે કે પોતાના ભગવાન આત્માને ઓળખી લેવો. બીજે ક્યાંય રોકાવા જેવું નથી. આ ટાણા ચૂક્યો તો ફરી આ અવસર નહિ મળે. અત્યારે તો “સબ અવસર આ ચુકા છે.” ૧૩.

✽ હે ભવ્યો! તમે એવું કામ કરો કે જેથી આત્મા પોતાની જ્ઞાનભૂમિકામાં આવી જાય. દેહ છૂટ્યાં પહેલાં આ પ્રયત્ન કરી લે. ઘર બળે ત્યારે ફૂવો ખોદવા ન બેસાય. માટે મરતાં પહેલાં આત્માનો યત્ન કરી લે. માનવદેહથી જ શિવપદ મળી શકે છે. દેવ, નારક, પશુગતિમાંથી શિવપદ નહિ મળે, માટે આ અમૂલ્ય અવસર ખોવા જેવો નથી. ૧૪.

✽ અંદર ચૈતન્ય જ્ઞાયકદેવનો અભિપ્રાયમાં આશ્રય જેને થયો છે એવા જ્ઞાનીને અથવા તો સ્વભાવનો આશ્રય જેને પ્રાપ્ત કરવો છે એવા સાચા આત્માર્થીને સ્વભાવ સમજવામાં નિમિત્ત એવા વીતરાગ દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુના મહિમાનો શુભરાગ આવે; પૂજા-ભક્તિ તથા પ્રતાદિ વ્યવહારનયનો વિષય છે તો ખરો, નથી જ એમ નથી, પણ તે ભાવ રાગ છે, સંસાર છે, તેનો આશ્રય કરવા લાયક નથી, તે ઉપાદેય નથી, હિતકર નથી, હેય છે. અરેરે! ક્યારે આ તત્ત્વ સાંભળવા મળે? મનુષ્યભવ તો ચાલ્યો જાય છે, આયુષ્ય ક્યારે પૂરું થઈ જશે તેની કોને ખબર છે? ૧૫.

❖ પરની મમતાના ભાવ પણ હજુ જેને પડ્યા છે અને નિર્વિકલ્પ થવા જાય ઈ નિર્વિકલ્પ નહીં થઈ શકે. હજુ તો નીતિ આદિના પરિણામ પણ નથી અને નિર્વિકલ્પ થવા જાય તો ઈ નિર્વિકલ્પ નહીં થઈ શકે. આ વાત મોક્ષમાર્ગ-પ્રકાશકમાં પણ કહી છે. લૌકિક પ્રમાણિકતાના પણ જેને ઠેકાણા ન હોય અને એને ધર્મ થઈ જાય ઈ ત્રણકાળમાં ન બને. અનીતિથી જેને એક પાઈ પણ લેવાના ભાવ છે તેને અનુકૂળતા હોય તો આખી દુનિયાનું રાજ પચાવવાના ભાવ છે.

એક દીવાન રાજના કામ માટે રાતના રાજની મીણબતી બાળી કામ કરતો હતો અને જ્યાં પોતાનું કામ કરવાનો વારો આવે ત્યાં તે રાજની મીણબતી ઠારી પોતાના ઘરની મીણબતી કરે, પોતાના ઘરના માટે રાજની મીણબતી ન વપરાય. (આવું તો પહેલાં નીતિમય જીવન હોય.) ૧૬.

❖ અરે પ્રભુ! તારું કદી મરણ જ થતું નથી ને કેમ ડરે છે? અતીન્દ્રિય આનંદમાં જા! પ્રભુ! તારે શરીર જ નથી ને રોગથી કેમ ડરે છે? જન્મ જરા ને રોગ રહિત ભગવાન આત્મા છે ત્યાં જા! —એમ જિનવર, જિનવાણી અને ગુરુ કહે છે. તું જન્મ, જરા, મરણ રહિત પ્રભુ છો ત્યાં દસ્તિ દે! તારે જન્મ, જરા, મરણ રહિત થવું હોય તો જન્મ, જરા, મરણ રહિત ભગવાન અંદર બિરાજે છે ત્યાં જા! ત્યાં દસ્તિ દઈને ઠર! ૧૭.

❖ એકનો એક જુવાન ઢીકરો મરી જાય અને એને કેવો ધા લાગી જાય છે? એમ એને ધા લાગવો જોઈએ. રાગ અને સંયોગની આડમાં તું પોતે મરી જાય છે એનો તને ધા લાગે છે કાંઈ? ૧૮.

❖ હમણાં તો મોટર-ટ્રેઇન-પ્લેન આદિના અક્સમાતથી કેટલાય માણસો મરી ગયાનું સંભળાય છે. આંખ ખૂલે ને સ્વખ ચાલ્યું જાય તેમ દેહ અને ભવ ક્ષણમાં ચાલ્યો જાય છે. હાર્ટફેઈલ થતાં ક્ષણમાં નાની-નાની ઉંમરમાં ચાલ્યા જાય છે. અરે! આ સં....સા.....ર! નરકમાં અનાજનો દાણો ન મળે, પાણીનો બિંદુ ન મળે ને પ્રતિકૂળતાનો પાર નહિ એવી સ્થિતિમાં અનંતવાર ગયો પણ ત્યાંથી નીકળ્યો ત્યાં બધું ભૂલી ગયો. એનો જરા વિચાર કરે તો એ બધા દુઃખથી છૂટવાનો રસ્તો શોધે. અહા! આવો માનવભવ મળ્યો છે અને આવું સત્ય સમજવાનો જોગ મળ્યો છે એમાં પોતાના આત્માનું હિત કરી લેવા જેવું છે. ૧૯.

❖ (ગુરુદેવ પરમ વાત્સલ્યભરી પ્રેરણાથી કહે છે કે) હે ભાઈ! અત્યારે

આત્મજ્ઞાન માટેનો આ અવસર છે. તું આ વાત લક્ષમાં તો લે. માંડ આવા ટાણાં મળ્યા છે તેમાં કરવાનું તો આ એક જ છે. અંદરમાં જરા ધીરો થઈ, બહારના કાર્યોનો રસ છોડી, વિચાર કર તો તને જગ્યાશે કે આત્માનો સ્વભાવ અને રાગ બન્ને એક થઈને રહેવા યોગ્ય નથી પણ જુદા પડવા યોગ્ય છે. ભાઈ! સમય સમય કરતાં કાળ તો ચાલ્યો જ જાય છે, તેમાં જો તું સ્વભાવ સન્મુખ ન થયો તો તેં શું કર્યું? ગમે તેટલા પ્રયત્ન વડે પણ વિકારથી ભિન્ન ચૈતન્યનો અનુભવ કરવો—તે જ કરવાનું છે. ૨૦.

✿ ચોમાસામાં આ લીલકૂગના ગોદાં (-થર) દેખીએ છીએ ત્યાં એમ થાય છે કે અરે! આ લીલકૂગની એક જીણી કટકીમાં અસંખ્ય શરીરો છે અને એક શરીરમાં અનંતા જીવો છે, એના અનંતમાં ભાગે જીવ બહાર નીકળી મોક્ષ જાય છે. બે ઈન્દ્રિય, ત્રે ઈન્દ્રિય, ચૌ ઈન્દ્રિય અને પંચેન્દ્રિય મનુષ્ય, ઢોર, નારકી ને દેવ એ ચાર ગતિના જીવો તો માત્ર અસંખ્યાતા જ છે. તેના કરતાં અનંતા જીવો નિગોદની એક કટકીમાં છે. અરેરે! એ જીવો ક્યારે નિગોદમાંથી બહાર નીકળે? અને ક્યારે મનુષ્ય થાય? અને ક્યારે આ સત્તનું શ્રવણ કરે! ભાઈ! આ મનુષ્યભવ ને દુર્લભ સત્તસમાગમ મળ્યો છે તો તારા આત્માને ચારગતિના દુઃખથી છોડાવી લે. ૨૧.

✿ આત્મા ગમે તેવા સંયોગમાં પણ પોતાની શાંતિ પ્રગટ કરી શકે છે. પોતાની શાંતિને પ્રગટ કરવામાં જગતનો કોઈ બાધ્ય પદ્ધતિ વિધન કરવા સમર્થ નથી. ગમે તેવા આકરાં પ્રસંગો આવી પડે, દીકરો મરી જાય, દીકરી રાંડે, જંગલમાં એકલો પડી ગયો હોય ને કોલેરા આદિનો આકરો રોગ થઈ ગયો હોય, કૃધા-તૃષાની આકરી વેદના હોય કે સિંહ વાધ ફાડી ખાવા આવ્યો હોય કે ગમે તેવા આકરાં પ્રસંગ આવી પડે તોપણ તે સંયોગનું લક્ષ છોડીને અંદરમાં આત્મા પોતાની શાંતિને પ્રગટ કરી શકવા સમર્થ છે. બાધ્યમાં રહેલી પ્રતિકૂળતા અંદરમાં આત્મશાંતિને રોકી શકતી નથી. શાસ્ત્રમાં તો કહે છે કે નરકની એક ક્ષણની પીડા એવી છે કે તેને કોઈ જીભથી કોઈ વર્ષ સુધી કહેવામાં આવે તોપણ એ પીડા કહી શકાય નહિ એવી આકરી નરકની પીડા છે. છતાં ત્યાં પણ એ સંયોગનું ને પીડાનું લક્ષ છોડી ધે તો આત્મા પોતાની શાંતિને પ્રગટ કરી શકે છે. ભાઈ! તારું તત્ત્વ હાજરાહજૂર છે. તેમાં લક્ષ કરીને પોતાની શાંતિ પ્રગટ કરી શકાય છે. ૨૨.

✿ અહો! ૮૦ વર્ષની આયુવાળો ૨૦ વર્ષથી માંડી ૬૦ વર્ષ સુધી તે ભવની ચિંતા કરે છે, પરંતુ ૮૦ વર્ષ પછીનો જે સમય તેની જરીયે ચિંતા ન કરે એ તે કેવી ધીઠાઈ! ૮૦ વર્ષ પછીનો જે પહેલો સમય તે આખોય ભવ પણ એ જ આત્માનો છે.

કાંઈ બીજા આત્માનો એ ભવ નથી. તડકા-છાયા વરચે આંતરું નથી. તેમ બે ભવ વરચે આંતરું નથી માટે બીજા ભવની તો ચિંતા કર! ૨૩.

✿ ભગવાન! એક ક્ષણ પણ તને તારો વિચાર નથી! તું એક ક્ષણમાત્ર પણ તારું સ્મરણ કરતો નથી ને ધંધાદિમાં કાળ ગુમાવી રહ્યો છે. મહા દુર્લભ એવો આ માનવ ભવ મળ્યો છે છતાં જો અત્યારે આર્ત ને રૌદ્રધ્યાનમાં લીન રહ્યો થકો તારા આત્માની દરકાર કરતો નથી તો કયા ભવે તારા આત્માને સંસાર સમુદ્રમાંથી ઉગારીશ? અનંત ભવ ટાળવા માટેનો આ ભવ છે, ભવના અભાવ માટેનો આ ભવ છે—એમ જાણીને હે જીવ! તું તારા આત્માનું ચિંતવન કર. ૨૪.

✿ આ વાત તો મહાભાગ્યશાળી પુણ્યવંત કે જેને અલ્પકાળમાં અનંત અનંત સુખના ધણી થવું છે તેને માટે છે. ૨૫.

✿ જેમ આકાશમાં અર્જિના ભડકા બળતાં હોય છતાં આકાશને તેની સાથે કાંઈ સંબંધ નથી, તેમ શરીરમાં ગમે તેવા ગુમડા થાય-ગમે તેવી અવસ્થા થાય તોપણ આકાશ સમાન આત્માને તેની સાથે કાંઈ સંબંધ નથી. ૨૬.

✿ અહો! જુઓને! દરેક ક્ષણો ઈ મૃત્યુની નજીક જઈ રહ્યો છે પણ જો ઈ આત્માની સન્મુખ નહીં જાય તો મૃત્યુના વખતે ઈ મુંજાઈ જશે. ૨૭.

✿ ધણાં લોકો સ્વર્ગનાં દેવની વાત સાંભળો ત્યાં આશ્રય પામે છે, પણ ભાઈ! એ સ્વર્ગ કાંઈ આશ્રયકારી વસ્તુ નથી. તું પોતે અનંતવાર ત્યાં જઈ આવ્યો છે. સ્વર્ગના અસંખ્ય અવતાર થાય ત્યારે મનુષ્યનો એક અવતાર થાય; બીજી રીતે કહીયે તો જીવોમાંથી અસંખ્ય જીવો જ્યારે સ્વર્ગમાં જાય ત્યારે માત્ર એક જીવ મનુષ્યમાં અવતરે. આવું મોઘુ મનુષ્યપણું છે; ને દેવપણું તો તેના કરતાં અસંખ્યગણું સસ્તું છે. ૨૮.

✿ આત્માના અજ્ઞાનથી ચાર ગતિમાં ભમતાં જીવે સૌથી વધુ ભવ એકેન્દ્રિયાદિ તિર્યંચગતિના કર્યાં છે; તે ઉપરાંત મનુષ્ય, નરક, અને સ્વર્ગના અવતાર પણ અનંતવાર કર્યાં છે. તેમાંય મનુષ્ય કરતાં નરકનાં ને નરક કરતાંય સ્વર્ગના અવતાર અસંખ્યગુણાં કર્યાં છે. સરેરાશ અસંખ્ય અવતાર સ્વર્ગના ને નરકનાં કરે ત્યારે એક અવતાર મનુષ્યનો મળો; આવી મનુષ્ય અવતારની દુર્લભતા છે, ને આવા દુર્લભ મનુષ્ય અવતારમાં પણ જૈનધર્મનો વીતરાગી ઉપદેશ સાંભળવા મળવો બહુ દુર્લભ છે. આવો દુર્લભ અવતાર અને વીતરાગી જૈનધર્મનો ઉપદેશ તને અત્યારે મહાભાગ્યે મળ્યો છે, તો હવે તું શીદ્ર

જાગ, ચેતીને સાવધાન થા, ને આત્માની ઓળખાણ વડે સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રગટ કરીને ભવદુઃખનો અંત કર. ૨૬.

✿ ...વરસ વરસ...બબ્બે વરસ સુધી રોગ લંબાય, શરીરમાં ભાડા પડે, ઈયળ પડે, સહ્યું ન જાય, શરીર છૂટે નહિ, અને એને છોડે નહિ. (આ એનાથી છૂટો અંદરમાં પડે નહિ, ભેદજ્ઞાન કરે નહિ.) હેરાન-હેરાન થઈ જાય. અરે, એને થવું હોય એમ ભલેને થાય. તું એનાથી છૂટો પડીને જોયા કરને! ૩૦.

✿ મહામુનિઓને રાજા આદિનો સંગ થાય તે પણ મરણતુલ્ય લાગે છે. પુષ્યવંતમાં કાંઈક બધું સરખું રાખવું પડે...તેથી પુષ્યવંતોથી વૈરાગીઓને દૂર રહેવું સારું છે. ૩૧.

✿ નરકની અસહ્ય વેદનામાં પણ અરેરે! આ દુઃખો! —એમ વિચારે ચઢીને તે વેદનાનું લક્ષ છોડીને કોઈ જીવ કોઈ સમયે ધર્મસન્મુખ થઈ જાય છે. નરકની એ પીડાની તો શું વાત! પારો જેમ ઢોળાય જાય ત્યારે નાના કણરૂપ થઈ જાય ને પાછો ભેગો થઈ જાય તેમ નરકના દુઃખોથી શરીરના નાના નાના દુક્કડા થઈ જાય ને પાછું ભેગું થઈ જાય એવી મહા પીડા જીવ અનંતવાર સહન કરી ચૂક્યો છે. છતાં અહીંયા આવે મનુષ્ય થાય ત્યાં બધું ભૂલી જાય ને આવી અનુકૂળતા વિના મારે ન ચાલે, આ જોવે ને તે જોવે— તેમાં ને તેમાં ભવ હારી જાય, પણ એને આત્માની દરકાર ક્યાં છે? ૩૨.

✿ મુનિઓ કહે છે કે અરે પ્રભુ! અમને આશ્રય અને ખેદ થાય છે કે શરીરાદિ પરદ્રવ્યથી તું પ્રત્યક્ષ ભિન્ન છો છતાં તેને મારું માને છો. અરે! શું કરે છો પ્રભુ! ચોરાશીના અવતારમાં રખડતાં માંડ મનુષ્યપણું મળ્યું ને આવો સત્ય સાંભળવાનો યોગ મળ્યો, હવે તો દેહથી ભિન્ન ચૈતન્યપ્રભુનો અનુભવ કર! ૩૩.

✿ એક વિચાર આવ્યો હતો કે સરકારી નોકરોને પપ-પદ વર્ષ નોકરીથી ઉતારી દે છે તો આ શેઠીયાઓને એવો કોઈ કાયદો નહિ હોય કે પપ-પદ વર્ષ ધંધાથી છૂટા થઈને પોતાના આત્માનું કાંઈક હિત કરે? આહાહા! રોટલા ખૂટે એમ ન હોય, પાછળ પૈસાનો પાર ન હોય છતાં પણ નિવૃત્તિ લઈને પોતાના આત્માનું કાંઈ હિત કરતા નથી, તેને મરીને ક્યાં જવું છે? અરે! ૬૦-૭૦ વર્ષ સુધી નવરાં થતાં નથી તો મરીને ક્યાં જવું છે? અરે! મમતાના પરિણામમાં મરીને તિર્યચ બંકરી આદિના પેટે અવતાર થશે!

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર તો કહે છે કે મુમુક્ષુઓને આજીવિકા પૂરતું મળતું હોય તો વિશેષ

પ્રવૃત્તિ ન કરવી; આ તો રોટલા મળતા હોય તો ય માથે પોટલા બાંધે! અરેરે! જવું છે ક્યાં? જીવન થોડું ને આ શું કરો છો ભાઈ! આવો મનુષ્યભવ મળ્યો છે ને આવા સત્ત્ર સમજવાના ટાણાં છે તો ચાર-છ-આઈ કલાક વાંચન-શ્રવણ-મનન સત્તુસમાગમ કરીને તારા આત્માનું કાંઈ હિત કરીને માનવ-ભવ સફળ કર. ઉ૪.

✿ નરકમાં ભયંકર દુઃખોમાં એક ક્ષણ જીવી પણ વસમી પડે ત્યાં સાગરોપમ કાળના આયુષ્ય કેમ પૂરાં થયાં હશે? પ્રભુ! ભવભ્રમણાના અભાવનો તેં કદી પ્રયત્ન કર્યો નહીં તેથી એવા અસહ્ય દુઃખો તેં સાગરોપમ સુધી અનંતવાર ભોગવ્યાં. નરકનાં દુઃખો કરોડો જીભે ને કરોડો ભવમાં ન કહી શકાય એવા દુઃખો તેં સહન કર્યાં. પ્રભુ! જે દુઃખો સાંભળ્યા જાય નહીં ત્યાં અનંત અનંત કાળ ગાળ્યો. અનંતકાળે એકવાર મનુષ્યભવ મળે તોપણ અનંતવાર મનુષ્યભવ મળ્યો ને તેના કરતાં અસંખ્યગુણા અનંતા નરકનાં ભવ તેં કર્યાં, ત્યાં અસહ્ય દુઃખો તેં સહન કર્યાં, તેનો ગંભીરતાથી વિચાર તો કર બાપુ! ઉ૫.

✿ આવો ઉત્તમ યોગ ફરી ક્યારે મળશે? જો આ ભવ વર્થ ગુમાવ્યો તો ફરી આવો ઉત્તમ યોગ ક્યારે મળશે? તું વિપરીત માન્યતા છોડવા માટે મરણિયો પ્રયત્ન કર. મરીને પણ તું પ્રયત્ન કર એટલે કે ગમે તેવા પ્રસંગો હોય મિથ્યાત્વ છોડવાનો ઉત્ત્ર પ્રયત્ન કર. શાતા-અશાતામાં તું રોકાઈ ગયો પણ એ તો તારાથી ભિન્ન છે. હમણાં અનુકૂળતા નથી માટે પછી પ્રયત્ન કરીશ-એમ તું અટકી ગયો પણ શાતા-અશાતાથી તો તું ભિન્ન છો. શરીરમાં રોગ-નિરોગ હો પણ તે તો તારાથી ભિન્ન છે. અરે! શુભાશુભ ભાવોથી પણ તું ભિન્ન છો. શુભાશુભ ભાવો તો આકુળતામય છે. ભગવાનની ભક્તિ-પૂજા-સ્મરણ કે શાસ્ત્રરચના-વંદના એ બધાં શુભભાવો તો આકુળતામય છે, પ્રભુ તો તેનાથી ભિન્ન નિરાકુળ જ્ઞાયકપ્રભુ છે. ઉ૬.

✿ અરેરે! જેના ઉપર જીવને અત્યંત પ્રેમ છે એવું આ શરીર ખરેખર કેવળ વેદનાની મૂર્તિ છે. શ્રી કુંદકુંદાચાર્યદેવ ભાવપાહુડમાં કહે છે : એક તસુમાં ૮૬ રોગ તો આખા શરીરમાં કેટલા? વિચાર તો કર પ્રભુ! —આ શરીર તો જડ છે, વેદનાની મૂર્તિ છે. ભગવાન જ્ઞાયક આત્મા આનંદની મૂર્તિ છે, ચૈતન્યચમત્કારથી ભરપૂર મહાપ્રભુ છે કે જેની પૂર્ણ પર્યાય પ્રગટ થતાં ત્રણકાળ ને ત્રણલોકને યુગપદ દેખે. એવી અનંતી પૂર્ણ પર્યાયની તાકાતનો પુંજ એવો જ્ઞાનગુણ, એવી અનંતી શ્રદ્ધાપર્યાયની તાકાતનો પિંડ એવો શ્રદ્ધાગુણ, એવી અનંતી સ્થિરતાપર્યાયની તાકાતનું દળ એવો ચારિત્રગુણ, પૂર્ણ આનંદની પર્યાયનું ધ્રુવ તળ એવો આનંદગુણ—આવા અનંત અનંત ગુણો પરિપૂર્ણ તાકાત સહિત

અંદર ભગવાન આત્મામાં પડ્યા છે. અહા! આ પરિપૂર્ણ દ્રવ્યસ્વભાવના અવલંબનથી કેવળજ્ઞાન આદિ પરિપૂર્ણ પર્યાય પ્રગટ થશે, મોક્ષમાર્ગ કે જે અપૂર્ણ પર્યાય છે તેના આશ્રયે પણ પરિપૂર્ણ પર્યાય પ્રગટ નહિ થાય. પૂર્ણ જ્ઞાનાંદની શીતળ પાટ—ધ્રુવ દ્રવ્યસ્વભાવ— અંદર સદા વિઘ્નમાન છે, તેનો આશ્રય કરીશ તો સમ્યગ્દર્શન થશે, તેનો ઉગ્ર આશ્રય કરીશ તો ચારિત્ર થશે અને તેના પૂર્ણ આશ્રયથી કેવળજ્ઞાન આદિની પૂર્ણ દશા પ્રગટ થશે. છૂટવાનો માર્ગ આવો છે ભાઈ! ઉ૭.

✿ જ્ઞાનમાં આમ નક્કી તો કર! વસ્તુનું સ્વરૂપ આવું છે એમ જ્ઞાનમાં નિર્ણયને અવકાશ તો દે ભાઈ! અરે, એને મરીને ક્યાં જવું છે! દરેક યોનિમાં અનંતા ભવો ગાળ્યા; હવે તો પરથી લક્ષ ફેરવીને આત્મામાં દૂબકી માર! તું તારા ધરમાં જાને! એ બધા શુભ-વિકલ્પો હોય, પણ એ તારા ધરની ચીજ નથી, ભગવાન! તું તો દેહની પીડા ને રાગની પીડા-બંનેથી ભિન્ન છો, તે દેહના રોગનો તને જે આણગમો લાગે છે તે તો દ્વેષ છે— એ એકેય ચીજ તારા ધરમાં નથી. ઉ૮.

✿ ભાઈ! અમે તો આત્મા છીએ અને આત્મા તો એક સમયની પર્યાયની સમીપમાં પર્યાયથી ભિન્ન, શુભાશુભ રાગથી ભિન્ન, શરીર-વાણી-લક્ષ્મી તથા નામથી પણ ભિન્ન અંદર પાતાળમાં પડેલી જ્ઞાયક વસ્તુ છે. આ મવસ્તુ પોતાનું ધ્રુવ પરિપૂર્ણ સામર્થ્ય રાખીને સદા રહી છે, તે કાંઈ આખી એક સમયની પર્યાયમાં આવી ગઈ નથી. અરેરે! તત્ત્વની આવી વાત જીવને ક્યાંય સાંભળવા ય ન મળો! જીવન ચાલ્યું જાય છે, મોતનાં નગારાં માથે વાગે છે. એક સમય એવો આવશે કે તાંતું આ રૂપાણું શરીર ધૂળ-રાખ થઈ જશે.

જિમ તેતર ઉપર બાજુ, મચ્છ પર બગલો રે;
તારી કંચનવરણી કાય, ફળી થશે ફગલો રે.

પહેલાં ચેતવણી આપીને મોત નહિ જાવે કે—‘હું આવું છું, તૈયારી કર.’ શું મોત એવું કહીને આવે છે? દેહ જડ છે, સંયોગી છે, તે તો તેની મુદ્દત પૂરી થતાં છૂટો પડી જ જશે. ઉ૯.

✿ અરે! એને રૂદ્ધન પણ આવ્યા નહીં કે મને મારો વિરહ! ઉ૧૦.

✿ ઉંદર ઝુંકી ઝુંકીને પગ આદિ જાય છે ને! ઉંદર ઝુંક મારીને કરડે એટલે નિંદ્રામાં ખબર પડતી નથી. તેમ આ બૈરા-છોકરા આદિ વખાણ કરી કરીને ખાય છે એટલે મૂઢને ખબર પડતી નથી!

શ્રોતા :—આ તો બધાના ઘરમાં જગડા થાય તેવું છે!

પૂજ્ય ગુરુદેવ :—શાસ્ત્રકાર પણ કહે છે ને! —કે કુટુંબીજનો ધુતારાની ટોળી છે. ભાઈ! જેને સર્પનું જેર ચડ્યું હોય તેને કડવો લીમડો પણ મીઠો લાગે છે. તેમ સંસાર જેર સમાન હોવા છતાં મોહી જીવને તે મીઠો લાગે છે. તેથી તેને જિનવાણીનું અમૃતપાન કરાવી નિર્માહી બનાવવા વસ્તુસ્થિતિની જેમ વાત છે તેમ કહેવાય છે. અહીં તો ભવનો અભાવ કરવાની ને પરભવ સુધારવાની વાતો છે. ૪૧.

✿ ભગવાન એકવાર સાંભળ! તું આ સ્ત્રી-પુરુષ આદિ બધા ભેદો ભૂલી જાને અનાદિથી જેને ભૂલી ગયો છે એવા જ્ઞાન-દર્શન સ્વરૂપની દસ્તિ કર. અનાદિથી તું તને ભૂલી ગયો હોવાથી રાગાદિ અશુદ્ધ ઉપયોગથી કર્મને બાંધે છે. તેથી અશુદ્ધ ઉપયોગ અનાદિનો છે, તેનું નિમિત કર્મ અનાદિનું છે અને જેને અનાદિથી ભૂલી ગયો છે એવી ત્રિકાળી એકરૂપ વસ્તુ પણ અનાદિની છે. ભાઈ! આ મનુષ્યપણું મળ્યું છે, ભવના અભાવના આ ટાણાં આવ્યા છે, દુનિયાના માન ને આબરૂમાં આ ભવ હાલ્યો જાય એ તને કેમ પોષાય છે? જાગ રે જાગ બાપુ, હવે તો જાગ! ૪૨.

✿ દુનિયા મારા માટે શું માનશે? આ માણસ સાવ નમાલો છે, કાંઈ બોલતાં ય આવડતું નથી, અંદર ને અંદરમાં પડ્યો રહે છે—એમ લોકો ગમે તે બોલે; તેની તને શી પડી છે? લોકો મને પ્રશંસે, લોકોમાં હું બહાર આવું—એવી બુદ્ધિવાળો જીવ તો બહિરાત્મા—મિથ્યાદસ્તિ છે. માટે લોકોનો ભય ત્યાગી હે, ઢીલાશ છોડી હે અને અંતર્મુખ સ્વભાવનો દઢ પુરુષાર્થ કર. ૪૩.

✿ અહા! જોણે દ્રવ્યસ્વભાવનું અવલંબન લઈને અંતરમાં સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ કર્યું નથી તેને દેહના છૂટવા કાળે અરે! શરણ ક્યાં? અરે! દેહમાં રગેરગ તણાશે, સબાકા મારશે, રજકણે રજકણ પલટી જશે, તે વખતે જ્ઞાનક ભગવાન આત્મા જે શરણ છે તેની દસ્તિ નહિ હોય તો એ જાશે ક્યાં? એ દુઃખમાં ભીસાઈ જશે. ભાઈ! ત્યાં પોતાના આત્મા સિવાય બીજું કોઈ શરણ નથી. ૪૪.

✿ ભાઈ! બાપુ! આ ચોરાશીના અવતારમાં રખડતો રખડતો માંડમાંડ માણસનો ભવ મળ્યો, પણ બાવીશ ત્રેવીશ કલાક તો ખાવામાં પીવામાં કમાવવામાં ને બાયડી છોકરાને રાજ રાખવામાં એકલા પાપમાં જાય ને માંડ એકાદ કલાક કાંઈક સાંભળવામાં જાય. બાકી આખો હિવસ એકલા પાપ...પાપ....ને પાપના ધંધા કરે, જેમં એરણની ચોરી

કરીને સોયનું દાન દે તેના જેવું છે. એને કાંઈક અંદરથી ચોરાશીના અવતારનો ત્રાસ લાગે તો અંદરમાં વિસામાનું સ્થાન શોધે. ૪૫.

✿ શરીરના એક એક તસુમાં ૮૬-૮૬ રોગ છે, એ શરીર ક્ષણમાં દગ્ગો દેશો, ક્ષણમાં છૂટી જ્શો. કાંઈક સગવડતા હોય ત્યાં ધુસી જાય છે, પણ ભાઈ! તારે ક્યાંક જવું છે ત્યાં કોનો મહેમાન થઈશ? કોણ તારું ઓળખીતું હશે? એનો વિચાર કરીને તારું તો કાંઈક કરી લે! શરીર સારું હોય ત્યાં સુધી આંખ ઉઘડે નહિ ને ક્ષણમાં દેહ છૂટતાં અજાણ્યા સ્થાને હાલ્યો જઈશ! નાની નાની ઊંમરના પણ ચાલ્યા જાય છે માટે તારું કાંઈક કરી લે! શાકમાં કહું છે કે વૃદ્ધાવસ્થા જ્યાં સુધી ન આવે, શરીરમાં વ્યાધિ જ્યાં સુધી ન આવે અને ઈન્દ્રિયો જ્યાં સુધી ઢીલી ન પડે ત્યાં સુધીમાં આત્મહિત કરી લેજે. ૪૬.

✿ બાપુ! આત્મામાં આનંદ છે, બીજે ક્યાંય આનંદ છે નહીં. શુભભાવ કર્યા હોય તોપણ સ્વર્ગમાં આનંદ ક્યાંય છે નહીં. બહારની અગવડતા જરીક ઓછી થાય ત્યાં તો રાડે રાડ પાડે ને જરાક સગવડતા આવે ત્યાં તો ઝુલી જાય પણ બાપુ! એમાં છે શું? સનેપાત થયો છે સનેપાત! ભાઈ સુખ તો આત્મામાં છે બાપુ! સમકિતીને શુભભાવના ફળમાં સ્વર્ગ મળે પણ તેમાં તે સુખ માનતો નથી. અજ્ઞાનીને તો હાય...હાય..., શરીર સારાં હતા ત્યારે આ કર્યું નહીં ને તે કર્યું નહીં ને હવે....એમ ચિંતા ચિંતા કરીને મરીને હાલ્યો જાય નરકમાં ને નિગોદમાં....૪૭.

✿ જ્ઞાનના નિર્મણ કિરણ વિના મહાત્રત પાળે, બ્રહ્મયર્થ પાળે, અરે! આજીવન શ્રીનો સંગ ન કરે તોપણ તેનાથી આત્મા પ્રાપ્ત નથી થતો. તેથી જો તું દુઃખથી છૂટવા માગતો હો તો પુણ્ય-પાપની રૂચિ છોડીને આત્મજ્ઞાન કર. આત્મા આનંદનો નાથ છે તેનું જ્ઞાન કર! એના વિના અરેરે! ક્રીડા-કાળા-કૂતરાના ભવ કરી કરીને મરી ગયો! અનંતકાળ એમ ને એમ દુઃખમાં જ વીતી ગયો. પ્રભુ! તેં એટલા દુઃખ ભોગવ્યા છે કે તેનું કોઈ માપ-મર્યાદા નથી. પણ તું બધું ભૂલી ગયો છો. ભાઈ! દુંગળીને તેલમાં તળી ત્યારે સડસડાટ તું તળાઈ ગયો હતો-તું દુંગળીમાં બેઠો હતો. એવા એવા તો પારાવાર દુઃખો તેં ભોગવ્યાં છે. ૮૪ લાખ અવતારની ઘાણીમાં તું અનંતવાર પીલાતો ઓવ્યો છો. જેમ ઘાણીમાં તલ પીલાય તેમ ૮૪ લાખ યોનિના દુઃખોમાં પીલાતો રહ્યો છો. આનંદના નાથને પુણ્ય-પાપની ઘાણીમાં કચરી નાખ્યો છે. જો હવે તું દુઃખથી છૂટવા માગતો હો, સિદ્ધસુખના હિલોળે હિંચકવા માગતો હો તો આત્મજ્ઞાન કરીને નિજપદને પ્રાપ્ત કર. ૪૮.

✽ અહા! આવું દુર્લભ મનુષ્યપણું મળ્યું, જૈનકુળમાં જન્મ થયો, વીતરાગની વાણી સાંભળવા મળી; પ્રભુ! હવે તો તારે આંત્મા માટે કાંઈ કરવું તો પડશે ને? બાકી તો જન્મમરણના ફેરામાં, અનંતવાર એક શાસમાં નિગોદના અઢાર ભવ કર્યા. વિચાર કરે તો ખબર પડે. છ ઠાળામાં કહ્યું છે : ‘એક શાસમેં અઠદસ બાર, જન્મ્યો, મર્યા, ભર્યા દુઃખભાર;’ પ્રભુ! એ બધું તું ભૂલી ગયો. ભૂલી ગયો માટે તે નથી—એમ કેમ કહેવાય? અરે! આ મનુષ્યભવમાં જન્મ્યા પછી પ્રથમના છ મહિનામાં તારી માએ તને ધવરાવ્યો, નવરાવ્યો—એ બધું તને યાદ છે? યાદ નથી માટે તે નહોતું—એમ કેમ કહેવાય? બાળપણમાં તેં કેવી રીતે ખાધું-પીધું કેવી રીતે રોયો—એ બધું યાદ છે? યાદ નથી માટે તે નહોતું એમ કોણ કહે? એ પ્રમાણે પૂર્વભવનું યાદ નથી માટે પૂર્વમાં આવું દુઃખ સહન કર્યું તે ન હતું—એમ કેમ કહેવાય? સમજાય છે કાંઈ? આ બધું લોજિકથી સમજવું પડશે ભાઈ! ૪૮.

✽ દરેક આત્મા ભગવાન સ્વરૂપ છે, પ્રજ્ઞાબ્રહ્મસ્વરૂપ ચૈતન્ય રસકંદ છે. આહાહા! અત્યારે ચોમાસામાં તો લીલોતરી ઘાસ ઠગલાબંધ થયા છે, તેના ઉપર વિના કારણ પગ દઈને કચરીને ચાલવું તે ન હોય હો ભાઈ! એ એક જીણી કટકીમાં અસંઘ્યાત જીવો છે તે બધાય ભગવાન સ્વરૂપ છે. ૫૦.

✽ નામધારી-જૈનને પણ રાત્રિના ખોરાક ન ખવાય. રાત્રિના જીણી જીવાંતો ખોરાકમાં આવી જાય છે તેથી ખોરાકમાં માંસનો દોષ ગણાય છે, માટે નામધારી-જૈનને પણ રાત્રે ખોરાક ન ખવાય. અથાણામાં પણ ત્રસ જીવ થઈ જાય છે, એ પણ જૈનને ન હોય. જેમાં ત્રસ જીવો ઉત્પન્ન થઈ જાય એવો ખોરાક જ જૈનને હોય નહિ.

...અહીં તત્ત્વની બહુ ઊંચી વાત આવી એટલે હેઠલી વાતનું કાંઈ નહિ એમ ન હોય. પોતાને અંદરથી ઊગવું જોઈએ. કોઈ કહે એટલે નહિ પણ પોતાને દરકાર જોઈએ. જેને ભવિષ્યનું નક્કી નથી તેને તો ત્રાસ થઈ જીવો જોઈએ કે અરે! ભવિષ્યમાં હું ક્યાં જઈશ! પોતાનું હિત કરવું હોય તેણે ઘ્યાલ રાખવો જોઈએ. ૫૧.

✽ એકનો એક જુવાન દીકરો મરી જાય અને એને કેવો ઘા લાગી જાય છે! એમ એને ઘા લાગવો જોઈએ. રાગ અને સંયોગની આડમાં તું પોતે મરી જાય છે એનો તને ઘા લાગે છે કાંઈ? ૫૨.

✽ જેમ કંદોઈને ત્યાં ચૂલામાં ઊંચેથી તેલના ઉકળતાં કડાયામાં પડેલો સર્પ અર્ધો

તો બળી ગયો પણ તે બળતરાથી બચવા માટે ચૂલામાં ધુસી જતાં આખો બળી ગયો, તેમ જગતજીવો પુષ્ય-પાપમાં તો બળી જ રહ્યા છે અને તેમાં એ વિશેષ સુખની લાલસામાં જેમાં વિશેષ બળાય છે એવા વિષયોમાં જંપદાવી સુખ માને છે. ૫૩.

✿ અહો! દેહ સંસાર અને ભોગથી ચેતતા રહેવા જેવું છે. ૫૪.

✿ નરકમાં નારકીને પોટલાની જેમ શરીરની ગાંસડી વાળીને બીજા નારકીઓ શરીરની સૌંસરવટ ખીલા નાખે એ ક્ષણે પણ જીવ સમક્ષિત પામે છે, વિવેક વડે ભેદજ્ઞાન પામે છે અને અહીં બધી અનુકૂળતા હોય છાં પરથી જુદા પડવાનો અવસર તને મળતો નથી! ૫૫.

✿ વર્તમાનમાં એક જરાક પ્રતિકૂળતા આવે તો ઈ એનાથી સહન થતી નથી. છતાં ભવિષ્યમાં અનંતી પ્રતિકૂળતાઓ આવશે તેની દરકાર નથી. ૫૬.

✿ સ્વર્ગમાં જવાને યોગ્ય પરિણામના પણ હજુ જેને ઠેકાણાં નથી, મનુષ્યમાં જવાને યોગ્ય પરિણામના પણ જેને ઠેકાણાં નથી અને ધર્મ પામવાને યોગ્ય પરિણામના તેને ઠેકાણાં હોય તેમ બને નહીં. ૫૭.

✿ દેહ તો રોગની મૂર્તિ છે, ભગવાન આત્મા આનંદની મૂર્તિ છે. મૃતક દેહમાં ભગવાન અમૃતનો સાગર મૂર્છાણો છે. ભાઈ! એકવાર તું તને જો, બીજાને જોવામાં અંધ થઈ જ અને તને જોવામાં હજાર આંખોથી તને જો. ૫૮.

✿ ભાઈ! તું શરીર સામું ન જો! તારા વિકલ્પ મફતમાં જાય છે ને આત્માનું કાર્ય પણ થતું નથી. શરીર દગ્ગો દેશે. ભાઈ! તારા આત્માનું કરવાનું છે તે કરી લે. . ૫૯.

✿ અહો! એકવાર દેહ છૂટવાના વાણાંનો વિચાર તો કરે તો એને ખબર પડે કે અરે! આ તે શું રમતું છે! ઓલો (આત્મા) પરમેશ્વર અને સલવાણો આમાં (શરીરમાં)! ! ૬૦.

✿ મનુષ્યપર્યાયની એક એક ક્ષણ નોટા કૌસ્તુભમણિથી પણ કિંમતી છે. આમાં ચોરાશીની ખાણમાંથી નીકળવાનું કરવાનું છે. એક ક્ષણ કોડો અને અબજો રૂપિયાથી પણ અધિક છે. ચક્કવર્તીના છ ખંડના રાજ્યથી પણ એક સમય થોડો મળે છે? એમાં (-મનુષ્યપર્યાયમાં) આ એક જ કરવા લાયક છે. ૬૧.

✿ ધન રળવાનો કાળ છે ઈ તો મરવાનો કાળ છે. આ તો કમાવાનો કાળ છે, આત્માના આનંદને કમાવાનો કાળ છે, અને ચૂકીશ નહિ. ૬૨.

✽ હે જીવ! સ્ત્રી-પુત્ર આદિનાં કારણે તું જે હિંસા આદિ પાપ કરે છે તેનું ફળ તારે એકલાએ જ ભોગવવું પડશે, દુઃખફળ ભોગવવા સ્ત્રી-પુત્ર કે સગા-સંબંધી સાથે નહીં આવે. સ્ત્રી-પુત્ર, સગા-સંબંધી આદિના મમત્વથી તું હિંસા, જૂહું આદિ અનેક પ્રકારના પાપ કરે છે તથા અંતરમાં રાગાદિ વિકલ્પ વડે રાગાદિ વિકલ્પ રહિત શુદ્ધ ચૈતન્ય ભગવાન આત્માની હિંસા કરે છે, પરંતુ તેના ફળમાં દુઃખ ભોગવવા ટાણે સ્ત્રી-પુત્ર આદિ તારા દુઃખમાં ભાગ પડાવવા નહીં આવે, તારે એકલાએ નરક-નિગોદ આદિના અનેક દુઃખો ભોગવવા પડશે. જેના કારણે તું પાપ કરી રહ્યો છે તેઓ તારા દુઃખ ભોગવવા તો સાથે નહીં આવે પણ તારા દુઃખ જોવા પણ સાથે નહીં આવે. ૬૩.

✽ આહાહા! આકરું કામ છે બાપુ! અંદરમાં વૈરાગ્ય! વૈરાગ્ય!...આ બધું વિખરાઈ જશે. બહારનું તારામાં નથી ને તારે લઈને આવ્યું નથી. તારામાં ભ્રમણા આવી છે, તેનો નાશ કરવાનો આ કાળ છે. ૬૪.

—પુરુષાર્થ પ્રેરણામૂર્તિ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી

* મોત માથે ભમે છે *

મરણ તો આવવાનું જ છે જ્યારે બધુંય છૂટી જશે. બહારની એક ચીજ છોડતાં તને દુઃખ ખાય છે, તો બહારના બધાંય દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવ એકસાથે છૂટતાં તને કેટલું દુઃખ થશે? મરણની વેદના પણ કેટલી હશે? ‘મને કોઈ બચાવો’ એમ તારું હદ્ય પોકારતું હશે. પણ શું તને કોઈ બચાવી શકશે? તું ભલે ધનનાં ઢગલાં કરે, વૈઘ-દાક્તરો ભલે સર્વ પ્રયત્ન કરી છૂટે, ટોળે વળીને ઊભેલાં સગાસંબંધીઓ તરફ તું ભલે દીનતાથી ટગર ટગર જોઈ રહે, તોપણ શું કોઈ તને શરણભૂત થાય એમ છે? જો તેં શાશ્વત સ્વયંરક્ષિત જ્ઞાનાનંદસ્વરૂપ આત્માની પ્રતીતિ-અનુભૂતિ કરી આત્મ-આરાધના કરી હશે, તો તે એક જ તને શરણ આપશે. માટે અત્યારથી જ તે પ્રયત્ન કર. ભવભ્રમણ કેટલાં દુઃખોથી ભરેલું છે તેનો ગંભીરતાથી વિચાર તો કર! નરકનાં ભયંકર દુઃખોમાં એક ક્ષણ જવી પણ વસમી પડે ત્યાં સાગરોપમ કાળના આયુષ્ય કેમ પૂરાં થયાં હશે? નરકનાં દુઃખ સાંભળ્યા જાય એવાં નથી. પગમાં કાંઠો વાગે તેટલું દુઃખ પણ તું સહન કરી શકતો નથી, તો પછી જેના ગર્ભમાં તેનાથી અનંતાનંતરગુણા દુઃખ પડ્યાં છે એવા મિથ્યાત્વને છોડવાનો ઉધમ તું કેમ કરતો નથી? ‘માથે મોત ભમે છે’ એમ વારંવાર સ્મરણમાં લાવીને પણ તું પુરુષાર્થ ઉપાડ કે જેથી ‘અબ હમ અમર ભયે, ન મરેંગે’ એવા ભાવમાં તું સમાધિપૂર્વક દેહત્યાગ કરી શકે. જીવનમાં એક શુદ્ધ આત્મા જ ઉપાદેય છે.

—પૂજ્ય બહેનશ્રી

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ

(હિસાબી-અહેવાલ તા. ૧-૪-૨૦૦૬ થી તા. ૩૧-૩-૨૦૦૭ તથા નિવેદન)

શ્રી કહાનગુરુ-ભક્ત મુમુક્ષુસમાજ,

સવિનય નિવેદન કે આપણા તારણાધાર પરમપૂજ્ય સદ્ગુરુદેવ શ્રી કાન્છસ્વામી તથા તદ્દ્બક્ત પ્રશમભૂતિ ભગવતી માતા પૂજ્ય બહેનદ્રી ચંપાબેનની પવિત્ર સાધનાભૂમિ અધ્યાત્મતીર્થ શ્રી સોનગઢ (સુવર્ણપુરી)માં અધ્યાત્મધર્મનો લાભ લેવા માટે ઘણા મુમુક્ષુઓ કાયમી વસવાટ કરે છે તથા બહારગામથી અવારનવાર ઘણા મુમુક્ષુઓ પથારે છે. આ તીર્થધામનો વહીવટ આપ સૌના સહયોગથી આપણું ઉપરોક્ત ટ્રસ્ટ (સંસ્થા) કરી રહેલ છે. દર વર્ષની માફક, આ સાથે તા. ૧-૪-૨૦૦૬ થી ૩૧-૩-૨૦૦૭નાં વર્ષનાં ઓડીટ થયેલ સરવેયાં, આવક-જાવકના હિસાબો સહિત રજૂ કરીએ છીએ, જે ઉપરથી આપને આ ટ્રસ્ટના વહીવટ સંબંધી, આવક-ખર્ચની તથા અન્ય જાળકારી મળી શકશે, અને જેથી આપને સંતોષ થશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

(૧) આ વર્ષ દરમ્યાન બધા મહોત્સવો ઉત્સાહપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યા છે. બહારગામથી યાત્રીઓ અને મુમુક્ષુઓ સારી સંસ્થામાં અવારનવાર આવે છે. દરેકને સારી સગવડ આપવાની કાણજી લેવામાં આવે છે. શ્રી જન્મજ્યંતી-મહોત્સવનો ખર્ચ જેમના તરફથી જન્મજ્યંતી ઉજવાય છે તેમના તરફથી આપવામાં આવે છે.

(૨) આ સાથેનો સંસ્થાનો હિસાબ જોનાં આવક-ખર્ચનો ખ્યાલ આવશે. તા. ૧-૪-૨૦૦૬ થી ૩૧-૩-૨૦૦૭ના વર્ષ દરમ્યાન કુલ આંક રૂ. ૮૩,૨૩,૮૮૧ છે અને કુલ ખર્ચ રૂ. ૫૦,૮૨,૮૩૦ છે. વરસ આખરે વધારો રૂ. ૩૨,૪૦,૮૫૧ છે.

(૩) સરવેયા મુજબ વરસ આખરે ક્રુબર્ક્સ (Corpus) ખાતે રૂ. ૩,૧૮,૭૫,૮૧૮ છે. આ રકમમાં વર્ષ દરમ્યાન રૂ. ૨૧,૭૭,૭૩૧ વધારો થયેલ છે. આ ક્રુબર્ક્સનું વ્યાજ વાપરવાનું છે. ક્રુબર્ક્સ પૂરતી રકમનું રોકાણ રાખવું જોઈએ. તે બાબત કાણજી લેવામાં આવે છે.

(૪) પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની ૧૧૮મી જન્મજ્યંતી પ્રસંગે ચોસઠ ઋદ્ધિ મંડળ વિધાન પૂજા વગેરેનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ. પૂ. બહેનદ્રીની ૮૪મી જન્મ-જ્યંતી પ્રસંગે તીન ચોવીસી ભગવાનની રચના કરવામાં આવી હતી તે અદ્ભુત હતી. પૂજા વગેરેનો કાર્યક્રમ બહાર રાખવામાં આવેલ હતા. આ અદ્ભૂત રચનાથી બધા પ્રન્નવિત થયા હતા.

(૫) આપણા ટ્રસ્ટ અંતર્ગત, ‘શ્રી અનસૂર્ય દિ. જૈન ભોજનસમિતિ’ ભોજનાલય ચાલી રહેલ છે. તેમાં શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંડિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ તરફથી કાયમી જમણ જે તે દિવસનાં વર્ષ દરમ્યાન નક્કી થયેલ છે તેમાં કાયમી જમણની જે રકમ છે તેનાં વ્યાજની રકમ

સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ ભોજનાલયને આપે છે. નિઃશુલ્ક ભોજન વ્યવસ્થા ખર્ચને પહોંચી વળવા મળેલ મોટી રકમનું દાન ધ્રુવફંડ, ભોજનાલય ફિટાઓનું ધ્રુવફંડ, ભોજનાલય કાયમી ભોજનતિથિનું ધ્રુવફંડ વગેરે ધ્રુવફંડનાં વ્યાજની રકમ તથા બીજી નાની મોટી આવક હોવા છતાં તૂટ રહે છે. કુંદકુંદ કહાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ તરફથી છ લાખ દાન મળેલ છે આ વર્ષની બાકીની તૂટ આગલા વર્ષમાં વધારો રૂ. ૨,૫૮૪૭૮/- જમા થયો હતો. આ તૂટ તેમાંથી બાદ કરવામાં આવી છે.

(૬) પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવશ્રી તથા પૂજ્ય બહેનશ્રીની તપોભૂમિ અધ્યાત્મ તીર્થધામ સોનગઢનો લાભ લેવા આવનાર યાત્રીઓ-મહેમાનો માટે શ્રીમતી કળાબેન હસમુખલાલ વોરા દિ. જૈન અતિથિ ભવન નિર્માણ થયેલ છે. તેવાં ૪ પ્રકારનાં ચાર બિલ્ડિંગમાં કુલ ૧૬૮ રૂમોનું બાંધકામ હાલ પૂરું થઈ ગયેલ છે. પ્રત્યેક બિલ્ડિંગમાં લીફ્ટની વ્યવસ્થા છે. પ્રત્યેક બિલ્ડિંગ માટે દાતાર, લીફ્ટ માટે દાતાર, પ્રત્યકે ફ્લોર માટે દાતાર, તથા પ્રત્યેક રૂમ માટે દાતાર એ યોજના અંતર્ગત દાન રૂ. ૨,૨૨,૦૦,૦૦૦/- મળેલ છે. જેની સામે બાંધકામ તથા ઇન્જિન્યર ખર્ચ રૂ. ૨,૭૧,૫૫,૦૦૦/- છે. હાલમાં લગભગ ૫૦,૦૦,૦૦૦/- સ્વા.મંદિર ટ્રસ્ટે આપેલ છે. હજુ ચારેય બિલ્ડિંગમાં ગરમ પાણી માટે સોલાર, લીફ્ટ માટે જનરેટર, દાદર પરની રેલીંગ, પાર્કિંગ માટે દરવાજા તથા શ્રીલ, ખુરશી, કબાટ વિગેરે ખર્ચ હજુ બાકી છે.

(૭) અધ્યાત્મ તીર્થ સોનગઢથી પ્રકાશિત ‘આત્મધર્મ’ ગુજરાતી તેમજ હિન્દી માટે ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે યોજના અગાઉ જાહેર કરેલ છે. તે પ્રમાણે આજીવન એક માસનું આત્મધર્મ પ્રકાશન માટે ગુજરાતીનાં રૂ. એક લાખ પચચીસ હજાર નક્કી કરેલ છે. તેમજ આજીવન એક મહિનાનાં આત્મધર્મ હિન્દી પ્રકાશન માટે એક લાખ નક્કી કરેલ છે. સ્પોન્સર તરીકે તે દાતારનું નામ તે મહિનાનાં અંકમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવશે.

તેવી જ રીતે એક માસનું આત્મધર્મ ગુજરાતી પ્રકાશન માટે રૂ. દસ હજાર નક્કી કરવામાં આવેલ છે. તે અંક પુરતું તે નામ સ્પોન્સર તરીકે તે મહિનાનાં અંકમાં પ્રકાશિત થશે. એક માસનું હિન્દી આત્મધર્મ પ્રકાશિત કરવાનાં રૂ. સાત હજાર પાંચસો નક્કી કરવામાં આવેલ છે. તે અંક પુરતું તે નામ અંકમાં સ્પોન્સર તરીકે દાતારનું નામ પ્રકાશિત કરવામાં આવશે. આ યોજનાને ઠીક પ્રતિસાદ મળેલ છે.

(૮) સુવર્ણપુરીમાં નિર્મિત ભવ્ય વિશાળ જિનાયતનો વગેરે સાતીશય તીર્થરૂપે સહેવ પ્રકાશમાન રહે—તેવી ભાવના ને અનુમોદિત કરવા માટે એક ‘સ્થાયી જીર્ણોદ્વાર’ ફંડ કરેલ છે. સ્વાધ્યાય મંદિર, સીમંધરસ્વામી જિનમંદિર, સમવસરણ, કુંદકુંદ પ્રવચન મંડપ, માનસ્તંભ, પરમાગમ મંદિર, પંચમેરુ-નંદીશ્વર જિનાલય, કહાનગુરુ સમાધિમંદિર, બેનશ્રી સમાધિ સ્મૃતિ વગેરેમાં જીર્ણોદ્વાર માટે એક ચોરસ ફૂટનાં એક હજાર નક્કી કરેલ છે. જે અંતર્ગત જીર્ણોદ્વાર ફંડને પણ પ્રતિસાદ મળેલ છે.

(૯) તે ઉપરાંત 'પરિવર્તન ધામ-સ્થાન ઓફ ઇન્ડિયાનાં મકાનમાં જીર્ણોદ્ધાર કરેલ છે. વાધર પરિવાર-જામનગર તરફથી સારો રીસ્પોન્સ મળેલ છે. તેને હજુ અધતન કરવાની યોજના છે-જે અંતર્ગત પારસનાથ ભગવાનનું ચિત્રપટ, પૂરુ ગુરુદેવશ્રી 'પરિવર્તન' કરી રહ્યા છે. તેવી લાઈફ પ્રતિકૃતિ, પૂરુ ગુરુદેવશ્રીની પ્રતિકૃતિ, પરિવર્તનનાં વિવિધ પ્રસંગો, આર્ટ ગેલેરી વગેરે બનાવવાની યોજના છે. મુમુક્ષુઓ આ આયોજનમાં દાનરાશિ પોતાની ભાવનાનુસાર આપી શકે છે.

વળી હાલ, પૂરુ ગુરુદેવશ્રીની જન્મભૂમિ ઉમરાળામાં જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય પુરું થવામાં છે. જેને સારો પ્રતિસાદ દાતારો તરફથી મળેલ છે. ભોજનાલય તથા ઉતારા માટે એક મકાન પણ ખરીદ કરવામાં આવેલ છે. ત્યાં અતિથી ગૃહ તથા પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના ગુરુ-સ્મૃતિ તીર્થ નિર્માણ થનાર છે.

(૧૦) જિનવાણી પ્રકાશનમાં સ્થાયી પુરસ્કર્તા યોજના અંતર્ગત ગુજરાતી પુસ્તકોનાં સ્થાયી પુરસ્કર્તા લગભગ પૂરા થવાની તૈયારીમાં છે. હિન્દી પુસ્તકોનાં સ્થાયી પુરસ્કર્તા બાકી રહે છે. આ યોજનાને દાતાર તરફથી સારો પ્રતિસાદ સાંપદિક છે.

(૧૧) ઉપરોક્ત હિસાબો અહેવાલ તથા હિસાબો જોતાં આપ સૌને ટ્રસ્ટની કાર્યવાહી, આવક-જાવક બાબત જાણકારી મળી શકશે. આપણા ટ્રસ્ટમાં અત્યારે જે આવક છે તેના પ્રમાણમાં ખર્ચ થાય છે; પણ બધાની અપેક્ષા મુજબ ઘણી જરૂરિયાત છે; તેના પ્રમાણમાં મોટું ફંડ ટ્રસ્ટ પાસે નથી. જેથી બધાં મોટાં કામો થઈ શકતું નથી. એ માટે મોટું ફંડ ઊભું કરવાની જરૂર છે. માટે આ બાબત દરેકને વિચારવાની જરૂર છે. સોનગઢ- સંસ્થામાં લાખોના ખર્ચ સામે લાખોની આવક હોવી જોઈએ.

(૧૨) ટ્રસ્ટની ઘણી યોજના તૈયાર કરવામાં આવી રહી છે જેથી ક્રમે ક્રમે યોજનાનું આયોજન કરી શકાય. તે આપને જીણાવવામાં આવે છે. અત્યારે નવા આયોજનમાં દાતારો તરફથી એક RCC રસ્તો ભોજનાલયનાં ખુણેથી સ્વાધ્યાયમંદિરનાં કોર્નર સુધી કરવામાં આવશે. તેના ટેન્ડર બહાર પાડેલ છે. થોડા સમયમાં કામ શરૂ થઈ જશે.

(૧૩) ખડુગાસન બાહુબલીજ તથા જંનુવીપની ભવ્ય રચના વિગેરેનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે.

ઉપરોક્ત હિસાબો જોવાની જેમને ઈચ્છા હોય તેઓએ સેકેટરીને લેખિત જાણ કરવાથી સંમતિ આપે તે દિવસે આપ જોઈ શકશો.

તા. ૧-૧-૨૦૦૮

ટ્રસ્ટીઓ,
શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ સોનગઢ
તા. ૩૧-૩-૨૦૦૭નાં પુરા થતાં વર્ષનું આવક-જાવક પત્રક

આવક	૩૧-૩-૨૦૦૬	૩૧-૩-૨૦૦૭	જાવક	૩૧-૩-૨૦૦૬	૩૧-૩-૨૦૦૭
ભાડા.....	૩૧,૫૮૩	૩૩,૬૭૭	મિલ્કટ મરામત	૧,૦૮,૧૬૭	૪,૬૦,૮૮૮
વ્યાજ	૧,૫૫,૮૮૨	૨,૨૭,૪૨૬	વીમા પ્રીમીયમ	૪૬,૬૫૦	૨૧,૮૫૬
ડીવીડન્ડ વ્યાજ	૨૮,૨૫,૪૦૧	૩૩,૦૨,૮૪૨	વહીવટી ખર્ચ	૪૦,૦૫૬	૪૪,૦૧૦
દાન ખાતે	૧૫,૮૬,૨૪૭	૨૮,૨૮,૦૮૨	ઓડીટ ખર્ચ	૧૨,૬૬૦	૨૨,૮૦૦
ગુપ્ત ભંડાર	૫,૪૧,૩૮૭	૮,૩૩,૩૭૫	ચેરીટી કમી. ફણો	૪૦,૦૦૦	૪૦,૦૦૦
અન્ય આવક	૩,૩૨,૨૪૦	૪,૨૭,૮૮૦	અન્યખર્ચ	૬,૬૦૧	૧૩,૩૦૩
કાયમી ફંડ ખાતે			વ્યાજ ખર્ચ	૪,૦૮૦	૩,૪૦૦
ટ્રાન્સફર	૫,૩૨,૮૬૩	૫,૭૦,૧૭૯	શીજર્વ ફંડથી લાવ્યા	૧૬,૮૩,૭૭૧	૧૮,૦૦,૨૪૭
તુટ સરવૈયામાં	—	—	ધાર્મિક હેતુ ખર્ચ	૨૨,૫૩,૮૪૧	૨૬,૩૬,૪૧૬
	૬૧,૦૪,૭૨૩	૮૩,૨૩,૮૮૧	વર્ષ આખરે વધારો	૧૮,૮૮,૫૮૪	૩૨,૪૦,૮૪૧
				૬૧,૦૪,૭૨૩	૮૩,૨૩,૮૮૧

તા. ૩૧-૩-૨૦૦૭નું સરવૈયુ

ફંડ જવાબદારી	૩૧-૩-૨૦૦૬	૩૧-૩-૨૦૦૭	મિલ્કટ-લેણું	૩૧-૩-૨૦૦૬	૩૧-૩-૨૦૦૭
ટ્રસ્ટ ફંડ	૧૩,૭૦,૩૩૨	૧૩,૭૦,૩૩૨	સ્થાવર મિલ્કટ	૩,૭૮,૫૫,૮૧૬	૪,૮૮,૩૨,૮૩૧
મિલ્કટ ફંડ	૩,૨૮,૫૩,૦૪૩	૪,૨૮,૬૪,૬૬૭	૩૩ સ્ટોક ફર્નિચર	૮,૧૮,૮૮૧	૧૦,૮૦,૮૬૨
કાયમી ફંડ	૨,૮૭,૯૮,૧૮૮	૩,૧૮,૭૫,૮૧૯	જંગમ મિલ્કટ	૩૮,૫૦,૩૨૪	૩૮,૮૮,૮૮૧
ચાલુ ફંડ	૩૪,૮૯,૧૮૭	૪૫,૮૭,૪૧૮	પુસ્તક, કાગળ		
દુમ બ્લોક ડીપોઝીટ	૬૦,૮૪,૩૪૦	૬૩,૩૪,૩૪૦	સ્ટોક, પ્રિન્ટિંગ	૩૦,૦૬,૮૪૭	૩૦,૦૨,૧૧૧
અન્ય દેવાં	૬૧,૭૩,૪૬૪	૬૧,૨૪,૪૬૮	જૈન સેવા સમિતી	૧૪,૧૪,૦૪૦	૧૪,૭૫,૮૨૩
ઉપજ ખર્ચ	૧,૧૮,૩૦,૩૬૪	૧,૪૧,૭૧,૩૧૪	અન્ય લેણાં	૪,૭૯,૬૫૦	૮,૦૩,૮૩૮
			રોકાણો	૪,૨૦,૦૦,૦૦૦	૪,૭૦,૦૦,૦૦૦
			બેન્ક બેલેન્સ	૨૨,૮૩,૨૭૮	૨૩,૩૪,૨૪૧
			પુરાંત	૮,૮૨૨	૮,૬૬૨
	૮૧૭,૧૮,૯૧૮	૧૦,૮૪,૩૮,૪૫૮		૮૧૭,૧૮,૯૧૮	૧૦,૮૪,૩૮,૪૫૮

તા. ૧-૪-૨૦૦૬ થી તા. ૩૧-૩-૨૦૦૭ કુલ આવક વર્ષ દરમ્યાન :

કાયમી ફંડમાં ઉમેરો ૨૧,૭૭,૭૩૧ ધ્રુવફંડ ખાતે

ચાલુ ફંડમાં ઉમેરો ૧૦,૮૮,૨૩૧ આ રકમ જે ખાતામાં હોય તે ખાતામાં વાપરવાની હોય છે.
 ૩૨,૭૫,૮૬૨

આવક દાન તથા ભંડાર ૮૩,૨૩,૮૮૧

૧,૧૫,૮૮,૮૪૩

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ સંચાલિત
શ્રી કહાન સુર્ય દિગંબર જૈન ભોજન સમિતિ, સોનગઢ

તા. ૩૧-૩-૨૦૦૭ નાં પુરા થતાં વર્ષનું આવક જાવક ખાતુ.

આવક	રકમ	ખર્ચ	રકમ
ભોજન આવક	૧૧,૦૯,૬૪૫	દુધ, શાકભાજી, બળતણા, પોસ્ટેજ, ટેલિફોન, પગાર, ઈલેક્ટ્રોિક બીલ,	
કુંદકુંદ-કહાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ, મુંબઈ	૬,૦૦,૦૦૦	કોઠાર વપરાશ વિગેરે.	૨૮,૪૮,૧૨૧
કાયમી જમણાનાં ખર્ચનાં } સ્વાધ્યાય મંદિર પાસેથી }	૨,૧૫,૬૪૦		
ફોટા ફંડના વ્યાજનાં કાયમી } ભોજનતિથિ તથા ધ્રુવફંડના } બેન્ક વ્યાજ	૭,૫૩,૮૦૪		
મંગાર વેચાણ	૧,૬૪૧		
ખર્ચવધારો તુટ સરવૈયામાં લઈ ગયા	૮,૩૫૨		
	૨,૫૮,૪૩૮		
	૨૮,૪૮,૧૨૧		૨૮,૪૮,૧૨૧

તા. ૩૧-૩-૨૦૦૭ના રોજ પુરા થતાં વર્ષનું સરવૈયુ

ફંડ જવાબદારી	રકમ	મિલ્કટ-લેણા	રકમ
સ્વામીવાત્સલ્ય ખુશાલી ફંડ	૩,૬૦,૧૨૧	કોઠાર સ્ટોક	૧,૮૧,૮૫૭
ઉપજ ખર્ચ ખાતુ		અન્ય લેણાં	૨૩,૦૦૦
ગ.વ. મુજબ ૧૧,૩૧,૨૭૮		બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયા એફ. ડી.	૧,૭૮,૪૪૧
ચાલુસાલતુટ ૨,૫૮,૪૩૮	૮,૭૧,૮૩૮	બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયા સેવીંગ	૧,૫૪૫
અન્ય જવાબદારી	૧,૧૪,૫૪૮	ડેડ સ્ટોક	૮,૨૬,૦૮૬
રીક્ષાફંડ	૧,૬૨,૫૦૧	રીક્ષા	૧,૮૮,૩૬૦
		S. B. S. સેવીંગ	૪૬૮
		પુરાંત	૮,૧૪૨
	૧૫,૦૮,૦૧૦		૧૫,૦૮,૦૧૦

આત્મધર્મ (ગુજરાતી)ના સંપાદકનો સ્વર્ગવાસ

સોનગઢનિવાસી, આત્મધર્મ (ગુજરાતી)ના સંપાદક શ્રી નાગરદાસ બેચરદાસ મોટી (-તે જિતુભાઈ મોટી-ટેપવિભાગ-ના પિતાજી) (વર્ષ-૮૭) તા. ૨૮-૧૨-૦૭ના રોજ એક માસની બિમારીમાં સોનગઢ મુકામે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓએ છેલ્લા ૫૮ વર્ષોથી સોનગઢ સ્થાયી વસવાટ કરીને, પૂર્જ્ય ધર્માત્માઓની છત્રધાયામાં ખૂબ આત્મલાભ લીધો હતો. નવેમ્બર ૧૯૭૫થી ગુજરાતી આત્મધર્મના સંપાદક તરીકેની જવાબદારી તેઓ નિભાવી રહ્યા હતા. અધ્યાત્મના શતાધિક શાસ્ત્રોના ઊંડા અભ્યાસપૂર્વક લગભગ બધા જ પુરાણોનો તેઓએ વિશાળ અભ્યાસ કરેલો. પૂર્જ્ય ગુરુરૂદેવશ્રીના દ્રવ્યદેષિપ્રધાન ઉપદેશના ચિંતન-મનન-ઘોલનમાં જ તેઓનું જીવન વ્યતીત થયેલું. તેઓ આત્મ-આરાધનાલક્ષી, સર્વ સાધર્મીઓ પ્રત્યે સમભાવી-વાત્સલ્યધારી અને એકાંતપ્રિય હતા. ધર્માત્માઓની છત્રધાયામાં પ્રાપ્ત આત્મસંસ્કારો વડે તેઓ શીંગ આત્મ-આરાધના પૂર્ણ કરે એવી ભાવના.

મોરબીનિવાસી (હાલ-પાલા) શ્રીમતી હસુમતીબેન જગદીશભાઈ લોદરીયા (વર્ષ-૬૪) તા. ૮-૧૦-૦૭ના રોજ જાગૃતિપૂર્વક જ્ઞાયકનું રટણ કરતાં કરતાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ તત્ત્વરસિક હતા, વારંવાર સોનગઢ આવીને લાભ લેતા હતા.

અમદાવાદનિવાસી શ્રી અમૃતભાઈ મલૂકયંદભાઈ જોબાળિયા (વર્ષ-૭૮) તા. ૧૩-૧૦-૭૮ના રોજ હાર્ટ-એટેકથી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ ખાડિયા મંદિરના પ્રમુખ હતા. વારંવાર સોનગઢ આવીને લાભ લેતા હતા.

નાઈરોબીનિવાસી શ્રીમતી કુમલેશબેન ચંદ્રકાંત જેઠાલાલ દેવરાજ તા. ૪-૧૧-૦૭ના રોજ જ્ઞાયકના રટણપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

કોટાનિવાસી શ્રી અરિદમણલાલજી જૈન (વર્ષ-૮૫) તા. ૬-૧૧-૦૭ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ ઉત્ત વર્ષ સુધી શ્રી દિગ્ભર જૈન મુમુક્ષુમંડળ કોટાના અધ્યક્ષ રહ્યા હતા.

અમદાવાદનિવાસી ધીરજલાલ છોટાલાલ શાહ (-તે શ્રી બાબુભાઈ ઝવેરીના ભાણેજ પ્રવિષાબેનના પતિ) (વર્ષ-૬૭) ૨૨-૧૧-૦૭ના રોજ અમદાવાદ મુકામે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ વારંવાર સોનગઢ આવીને લાભ લેતા હતા.

સોનગઢનિવાસી શ્રીમતી ચંદ્રમણિબેન મણીલાલ શાહ (-તે શ્રી વિકાસભાઈના માતુશ્રી) (વર્ષ-૮૭) ૨૩-૧૧-૦૭ના રોજ શાંત પરિણામપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. ચંદ્રમણિબેન (ચંદુબેન) પૂર્જ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનના ભાણેજ અને પૂર્જ્ય બહેનશ્રીના અંતેવાસી બ્ર. કંચનબેનના વડીલ બહેન થાય. ચંદુબેનનો ઉછેર પૂ. બહેનશ્રી સાથે કરાચીમાં થયેલ. તેથી તેમને પૂ. બહેનશ્રીના સાનિધ્ય અને સત્સંગનો લાભ નાનપણથી જ પ્રાપ્ત થયેલ હતો. પૂ. બહેનશ્રીએ ચંદુબેન ઉપર લખેલ કેટલાંક પત્રો “બહેનશ્રીની સાધના અને વાણી”માં સ્થાન પામ્યા છે અને પ્રેરણપ્રદ રહ્યા છે.

જામનગરનિવાસી હરવિદ્યાબેન દલસુખરાય બોચાણી (વર્ષ-૮૮) તા. ૧-૧૨-૦૭ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

વાંકાનેરનિવાસી શ્રી અમરચંદ ન્યાલચંદ મહેતા (વર્ષ-૮૬) તા. ૨૧-૧૨-૦૭ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ પૂર્જ્ય બહેનશ્રીની વાંકાનેરની સભ્યકૃત્વ-સાધનાભૂમિના મકાન-માલિક હોવાથી તેમને પૂર્જ્ય બહેનશ્રી પ્રતિ અનન્ય શ્રદ્ધા-ભક્તિ હતા.

સત્તમ બાળ-સંસ્કાર અધ્યાત્મ-જ્ઞાન શિબિર સાનંદ સંપણ

પરમોભકારી પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી તથા પ્રશમભૂતિ ભગવતી માતા પૂજ્ય બહેનશ્રીની સાધનાભૂમિ અધ્યાત્મતીર્થ સુવર્ણપુરી-સોનગઢમાં તા. ૨૩-૧૨-૨૦૦૭ થી તા. ૨૮-૧૨-૨૦૦૭ સુધી શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ પ્રેરિત તથા કહાન પુષ્પ પરિવાર આયોજિત “સત્તમ બાળ સંસ્કાર અધ્યાત્મજ્ઞાન” શિબિર યોજવામાં આવી.

સર્વ પ્રથમ તા. ૨૩.૧૨.૦૭ ના દિને સાંજે ૪-૦૦ વાગે શિબિર નું ઉદ્ઘાટન શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ ના માન્દ મંત્રી શ્રી ચીમનલાલ ઠાકરસી મોદીની અધ્યક્ષતામાં, ટ્રસ્ટના અન્ય ટ્રસ્ટીઓના, દેશ વિદેશથી પદ્ધારેલા મુમુક્ષ મહેમાનો તથા સમગ્ર મુમુક્ષ સમાજ ની ઉપસ્થિતિમાં શ્રી પરમાગમ મંદિરમાં શિબિરના સૌજન્યકર્તા સ્વ. જિતેન્દ્ર કેશવાલાલ શાહના કુદુંબીજનો દ્વારા મંગલદીપ પ્રગટાવી કરવામાં આવ્યું.

આ શિબિરમાં લગભગ ૧૫૦ બાળકો તથા ૧૦૦ વડીલોએ લાભ પ્રાપ્ત કર્યો. શિબિરમાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનાં છાણાની ત્રીજી ટાળ પર CD પ્રવચન ચાલતાં હતાં. તથા ખ્ર. શ્રી ચંદુભાઈએ પણ “ગુરુદેવશ્રીના વચ્ચનામૃત” પર રોચક પ્રવચનો કર્યા હતાં. તદુપરાંત શિબિરમાં પંચસ્તરીય શિક્ષણ વર્ગો દિવસમાં ત્રણ કલાક ચલાવવામાં આવતા હતા. આ વર્ગોમાં ડૉ. પ્રવીણભાઈ, શ્રી સુભાષભાઈ શેઠ, શ્રી રાજુભાઈ કામદાર, શ્રી રમેશભાઈ મહેતાએ તથા અમેરિકાથી પદ્ધારેલ શ્રી હસમુખભાઈ શાહે પણ અધ્યાપન કરાવ્યું હતું. બહેનોમાં ખ્ર. આશાબેન, ખ્ર. કોકીલાબેન, ખ્ર. સુશીલાબેન તથા ભારતીબેન મોદીએ અધ્યાપન કાર્ય કર્યું હતું.

શિબિરાર્થીઓના અધ્યયન હેતુ શ્રી જવેરબેન શાહના સૌજન્યથી એક “શિબિર અધ્યયન પુસ્તિકા” પણ પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી.

બાળકો માટે દરરોજ સુવર્ણપુરીના વિભિન્ન મંદિરોમાં અભિષેક, પૂજન, ભક્તિ તથા આરતીનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવતો હતો.

રાત્રે મુંબઈના મલાડ, ધાટકોપર, બોરીવલી, વસઈ, મુલંડ તથા રાજકોટ અને અમદાવાદથી આવેલ બાળકો દ્વારા ભક્તિ પ્રતિયોગીતા, આધ્યાત્મિક હાઉસી, વક્તૃત્વ પ્રતિયોગીતા, ધાર્મિક અંતાક્ષરી વગેરે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ પાંચે દિવસ રાખવામાં આવ્યા હતા. જે બધાને ધણા જ ઝચિકર તથા પ્રશંસનીય લાગ્યા હતા.

અંતે બધા શિબિરાર્થી બાળકો માટે સૌરાષ્ટ્રનાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના કરકમળોથી પ્રતિષ્ઠિત લીંબડી, વઠવાણ, સુરેન્દ્રનગર, જોરાવરનગર, રાજકોટ, વાંકાનેર આદિ જિનમંદિરોની યાત્રાનો પ્રોગ્રામ તા. ૨૮-૧૨-૦૭ થી ૨૮-૧૨-૦૭ સુધી શ્રી ધીરજલાલ ભવાનભાઈ શાહ પરિવારના સૌજન્યથી રાખવામાં આવ્યો હતો.

શ્રી કહાન પુષ્પ પરિવારના કાર્યક્રતાઓ દ્વારા શિબિરાર્થીઓને આવવા-જવાની, રહેવાની તથા ભોજન વગેરેની સુંદર વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી. શિબિરમાં અમેરિકા, લંડન, નાઈરોબી થી તેમજ ભારતના વિભિન્ન પ્રાંતોમાંથી પદ્ધારેલા મહેમાનો તથા બાળકોને શિબિરના બધા જ કાર્યક્રમો ધણા જ પસંદ આવ્યા હતા. આવી શિબિરો સુવર્ણપુરીમાં અન્ય સમયે પણ રાખવી જોઈએ એવી ભાવના બધાએ વ્યક્ત કરી પતી.

સુવર્ણપુરી સમાચાર :—

અધ્યાત્મતોર્થ શ્રી સુવર્ણપુરીનું ધાર્મિક વૃત્તાવર્ગ કાર્યક્રમમૂર્તિ પરમ પૂજય ગુરુદેવશ્રી કાન્છસ્વામી તેમજ તેમનાં પરમ ભક્ત પ્રશામનમૂર્તિ પૂજય જહેનશ્રી ચંપાલેનના કલ્યાણવર્ષી પુણ્ય-પ્રતાપે, આદરણીય પં. શ્રી હિંમતલાલભાઈ જે. શાહની જ્ઞાન-વૈરાગ્ય-ભક્તિભીની શુભાશિષથી, અધ્યાત્મજ્ઞાનના તાર તુંંસ્તસ્વર્ણી તાર સુલેખાને જે તે રાદે સાચે કાર્યક્રમ પ્રાર્થિત ત્વાત્ત્વ રહ્યો છે :—

પ્રાતઃ ૬-૦૦ થી ૬-૨૦ : પૂજય જહેનશ્રીના નિવાસસ્થાને જેણોશ્રીની ધર્મચર્ચાની ઓડિયો-ટેપ
પ્રાતઃ : જિનેન્સ-દર્શાન-પૂજા

ત્રૈત્યોષ્ટકાંતા આવે તોપણ આરાધકભાવથી તું ડગે નહિ, તો ફરીને આ સંસારનું કોઈ દુઃખ ના આવે ને તારું સુખધામ તને પ્રાપ્ત થાય.

* કુંદકુંદાચાર્યદેવ અષ્ટપાણુડ ગ્રંથમાં કહે છે કે હે જીવ! તે ભૂતકાળમાં એટલી માતાઓને તારા મૃત્યુ પાછળ રડાવી છે કે તારી એક એક ભવની એ માતાઓના આંસુઓને ભેગા કરતાં સમુદ્રો ભરાય. આવા અનંત ભૂતકાળ કરતાં પણ તારો ભવિષ્યકાળ અનંતગુણો મોટો છે, જો તારા આત્માની સંભાળ ન કરી અને દેહ, ધન, પરિવારમાં જ આ અમૂલ્ય મનુષ્યભવને વેડફી નાખીશ તો તારો ભવિષ્યકાળ પણ ભૂતકાળની માફક અનંત દુઃખમાં જ વ્યતીત થશે. કાળની આ અનંતતાનો ગંભીરતાથી વિચાર કરીને, ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરીને ભવિષ્યમાં તેવા દુઃખો ન ભોગવવા પડે તે માટે હવે તો જાગૃત થા! એકવાર તો તારા આત્માની દ્યા કર!

* શ્રોતા :—ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ શું કામ કરવા?

શ્રી. મુનિરાજ પણ ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરીને કહે છે કે હું ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરું છું ત્યાં કાળજીમાં આયુધના ઘા વાગે છે. જુઓ! સમ્યગ્દાચિ મુનિ છે, આનંદનું પ્રચુર વેદન છે, છ — ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરી એવા દુઃખો ફરીને ન આવે એ માટે વૈરાગ્ય વધા છે.

*

—કર્લાણાસાગર પૂજય ગુરુદેવશ્રી

પૂજય ગુરુલુદેવશ્રીનાં હંદથોદ્ગળાર

✿ અરેરે! જીવ અનંત અનંત કાળથી ભટકે છે. આયુષ્ય પૂરું થતાં જીવ તો આ દેહ છોડીને ચાલ્યો જાય છે. ક્યાં ગયો તેની કોને ખબર છે? અજાણ્યા દ્રવ્યમાં, અજાણ્યા ક્ષેત્રમાં, અજાણ્યા કાળમાં અને અજાણ્યા ભવમાં તારે જવાનું છે તેની તને ખબર નથી બાપુ! મિથ્યાત્વનો ભાવ છે ત્યાં સુધી એક પછી એક જગ્યાએ જન્મ ધારણ કરવાના છે. અબજોપતિ મરીને બકરીની ફુંઝે જાય, ભૂંડ થાય. દુનિયાને તેની ક્યાં ખબર પડે છે બાપુ! તારી ચીજને ઓળખીને તેનું જો પરિણામન ન કર્યું તો સંસારનો રોગ દૂર નહિ થાય.

✿ અરે જીવ! અનંત સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતાં તે ધણાં દુઃખો સહન કર્યા— નરકાદિના ઘોરમાં ઘોર દુઃખોથી પણ તું સૌસરવટ નીકળી ગયો. પણ....વિરાધકભાવે, એકવાર જો આરાધકભાવે બધા દુઃખોથી સૌસરવટ નીકળી જા એટલે કે ગમે તેવી પ્રતિકૂળતા આવે તોપણ આરાધકભાવથી તું ડગે નહિ, તો ફરીને આ સંસારનું કોઈ દુઃખ તને ન આવે ને તારું સુખધામ તને પ્રાપ્ત થાય.

✿ કુંદકુંદાચાર્યદેવ અષ્ટપાણુડ ગ્રંથમાં કહે છે કે હે જીવ! તે ભૂતકાળમાં એટલી માતાઓને તારા મૃત્યુ પાછળ રડાવી છે કે તારી એક એક ભવની એ માતાઓના આંસુઓને ભેગા કરતાં સમુદ્રો ભરાય. આવા અનંત ભૂતકાળ કરતાં પણ તારો ભવિષ્યકાળ અનંતગુણો મોટો છે, જો તારા આત્માની સંભાળ ન કરી અને દેહ, ધન, પરિવારમાં જ આ અમૃત્ય મનુષ્યભવને વેડફી નાખીશ તો તારો ભવિષ્યકાળ પણ ભૂતકાળની માફક અનંત દુઃખમાં જ વ્યતીત થશે. કાળની આ અનંતતાનો ગંભીરતાથી વિચાર કરીને, ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરીને ભવિષ્યમાં તેવા દુઃખો ન ભોગવવા પડે તે માટે હવે તો જાગૃત થા! એકવાર તો તારા આત્માની દયા કર!

✿ શ્રોતા :—ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ શું કામ કરવા?

પૂજય ગુરુલુદેવ :—એવા દુઃખો ફરી ન આવે એ માટે યાદ કરી વૈરાગ્ય કરે છે. મુનિરાજ પણ ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરીને કહે છે કે હું ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરું છું ત્યાં કાળજીમાં આયુધના ઘા વાગે છે. જુઓ! સમ્યગદાષ્ટ મુનિ છે, આનંદનું પ્રચુર વેદન છે, હું—ભૂતકાળના દુઃખોને યાદ કરી એવા દુઃખો ફરીને ન આવે એ માટે વૈરાગ્ય વધાડું છે.

*

—કરુણાસાગર પૂજય ગુરુલુદેવશ્રી

આત્મધર્મ
જાન્યુઆરી-૨૦૦૮
અંક-૫ * વર્ષ-૨

Registered Regn. No. BVR-367/2006-200
Renewed upto 31-12-2008
RNI Registration No. GUJGUJ/2006/1866
વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૬/- આજીવન લવાજમ રૂ. ૧૦૧/-

સ્વામી! આ પરને મારા મારા કં કહે છે? સ્વામી!

જે કુટુંબીઓ માટે તું હોંશે હોંશે કાળ ગુમાવી રહ્યો છે, જે કુટુંબીઓને
સગવડતા આપવા તું પૈસાદિમાં કાળ ગુમાવી રહ્યો છે તે જે કુટુંબીઓ તારા મરણ
પછી શરીરને મકાનના બારસાખ સાથે અડવા પણ દેતા નથી, તો તું પર માટે
આ ભવ કેમ વ્યર્થ ગુમાવી રહ્યો છે? અરે! તારે ક્યાં જવું છે? જેમ કોઈ
મુસાફર ચાલ્યો જતો હોય અને રસ્તામાં જે કાંઈ આવે તેને મારું માની લે, તેમ
તું મુસાફર છો અને આ સ્ત્રી-પુત્ર મારા, શરીર મારું એમ મારું મારું માની રહ્યો
છો, પણ પ્રભુ! તારે અહીંથી ચાલી નીકળવાનું છે ને બાપુ! આ પરને મારા
મારા કં કહે છો?

—કરણાસાગર પૂજ્ય ગુરુદેવક્ષી

Printed & published by Chimanlal Thakarshi Modi on behalf of shri Digambar Jain Swadhyay Mandir Trust and Printed at Kahan Mudranalay, Jain Vidhyarthi Gruh, At-Songadh Pin-364250 and published from Shri Digambar Jain Swadhyay Mandir Trust At-Songadh, Ta. sihor, Dist. Bhavnagar Pin-364250.

Editor Hiralal Bhikhilal Shah.

If undelivered Please return to :—
Shri Dig. Jain Swadhyay Mandir Trust
SONGADH-364 250 (INDIA)
Phone No. (02846) 244334
Fax (02846) 244662

સ્વામી

૩

